

Jūnijs – Ziedu mēnesis

1. jūnijs – Bērnu aizsardzības diena
2. jūnijs – Latviešu teātra diena
3. jūnijs – Trīsvienības svētki
4. jūnijs – Vasarsvētki, Maizes diena
5. jūnijs – Vides aizsardzības diena
14. jūnijs – Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena (1941). (Jāizkar valsts karogs sēru noformējumā)
17. jūnijs – Latvijas Republikas okupācijas diena (1940). (Jāizkar valsts karogs sēru noformējumā)
21. jūnijs – Vasaras sākums. Saule ieiet Vēža zīmē.
22. jūnijs – Varoņu piemiņas diena – Cēsu kaujas atcere (1919), Vācijas – PSRS kara sākuma diena (1941)
23. jūnijs – Līgo diena, Zāļu diena
24. jūnijs – Jāņu diena
27. jūnijs – Septiņi gulētāji
29. jūnijs – Pēterdiena (Pērkona diena)

Makšķernieku zināšanai

Dienas jūnijā, kad ķeras ļoti labi – 1., 2., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 30.
 Dienas jūnijā, kad ķeras labi – 3., 8., 9., 10., 11., 19., 20., 21., 22., 29.

(No "Makšķernieka gadagrāmatas 2007")

Kar, māmiņa, šūpulīti
 Vītoliņa pazarē.
 Lai aug meita tik lokana
 Kā vītola pazarīte!

24. aprīlī dzimusi
Madara Orlovskā.
 Apsveicam vecākus!

Numura foto

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Pagasta padomē
- Pie alus darītājiem
- Atbild biškopji
- Tā strādā „Mazrempos”
- Vārds jauniešiem
- Kultūras ziņas

Vērsis
 21.04. – 20.05.

Dvīņi
 21.05. – 21.06.

Maijs daudziem paiet zem Mātes un Ģimenes dienas zīmes. Tas ir laiks, kad katrs var priecīgi pārsteigt savus mīļos un sagaidīt no viņiem to pašu. Maijā zied gan lauki, gan pilsētas. Saposušies, ar ziediem rokās uz skolu dodas bērni. Ir pēdējo kontroldarbu, ieskaišu un eksāmenu laiks. Arī šajos nopietnajos dzīves soļos viņi jūtas droši un pasargāti, jo viņus vada mātes uzmundrinošais skatiens un silto roku atbalsts. Māte ir kā gaiss, ko nedomājot elpojam, kā saule, kas, nekā neprasot par to pretī, silda mūs, kā diena un nakts, kas mijas nemainīgā un drošā ritmā, kā dzīvība, par ko ikdienā ne prātojam, ne daudz spriežam, kā ieradums galu galā. Māte ir katram. Varbūt tālu no mums, Īrijā, varbūt tepat līdzās, varbūt jau smilšu kalniņā... Bet zinu droši, – ikviena sievietē, lai ko viņa sacītu un kā pati sev braši liegtos, ja liktenis lēmis citādi, tomēr savu sūtību redz vienā vienīgā – būt mātei. Vienkārši mātei.

Vai māte dzimst reizē ar bērnu? Ar pirmo zīdaiņa kliedzienu, kas aplaimo kā saldākais balzams, vēstot, ka bērns ir vesels un spirts, sievietē zūd bailes pašai par sevi, savu dzīvību, veselību un komfortu. Nāk nemitīgas raizes par savējo, kurš kopš piedzimšanas brīža pakāpeniski raisīsies no viņas vaļā, arvien tālāk prom, kur viņu nespēs sargāt mātes rokas. Vienīgi sirds.

Audzināšana ir bērna nemitīga virzīšana pretim pasaulei. Māte ir tā, kas ierāda ērtāko, gludāko ceļu projām no viņas uzticamās drošības. Viss notiek neformulēti, pats no sevis.

Jā, ne ar ko nav salīdzināms tas miers, kas tevī ienāk, kad zini, ka visi tavējie ir mājās, pie tevis. Itin kā nekas nav mainījies. Tu paveries spogulī. Tā pati seja, vienīgi varbūt bez kosmētikas, tā tad tava īstā seja. Tu jūti, ka visa apkārtnē nemanāmās kļuvusi cita. Tava vērtību skala apgriezies kājām gaisā. Vakardienas “ak, šausmas!” nu vairs nav plika graša vērts. Vērtību vērtība ir tikai tas, ka tev līdzās ir tavi vismīļākie cilvēki.

Neizprotamākais, ka vērtību hierarhija, gadiem ejot, atgriežas ikreiz no jauna. Cik dimensiju īsti ir? Viena, divas, trīs, četras, piecas? Un sievietēm, kam allaž nākas kādu no savējiem gaidīt mājās, – cik šķautņu ir viņu ikdienā? Un dvēselē?

Zane Althabere

Nolēma:

1. Pieņemt iesniegto Saistošo noteikumu Nr.2 projektu “Grozījumi 2007.gada 22.janvāra saistošajos noteikumos Nr.1 “Jaunpiebalgas pagasta 2007.gada budžets”” (ar Saistošiem noteikumiem var iepazīties pagasta padomē katru darbdienu no plkst. 9.00 līdz 17.00).

2. Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zāles celtniecības 2. posma Jaunpiebalgas vidusskolas fizikas, ķīmijas un darbmācības kabinetu darbu apmaksai 2007. gadā ņemt aizņēmumu LVL 100 000, 00 (viens simts tūkstoši lati, 00 santīmi) no Valsts kases uz 20 gadiem ar Valsts kases noteikto % likmi un atlikto maksājumu pirmos trīs gadus.

3. Izbeigt Administratīvo lietu par nekustamā īpašuma nodokļa parādu par “Aizpurvi” zemi sakarā ar nodokļu parāda neesamību.

4. Izbeigt Administratīvo lietu par nekustamā īpašuma nodokļa parādu par “Lejas Nedēļas” zemi, ēkām un būvēm sakarā ar nodokļu parāda neesamību.

5. Apstiprināt Cēsu rajona Jaunpiebalgas pagasta Bāriņtiesas Nolikumu.

6. Apstiprināt “Izvēlies Piebalgu!” nolikumu.

7. Apstiprināt konkursa “Skaista mana tēva sēta” 2007.gada nolikumu.

8. Uzņemt dzīvokļu pieprasītāju uzskaitē Ģ.O., dzīvojošu Raiņa ielā 22, Jaunpiebalgas pagasts.

9. Finansiāli atbalstīt manuskripta „Jaunpiebalgas baznīca un mācītāji” izdošanu.

10. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu Gaujas 37, Jaunpiebalgas pagastā, Cēsu rajonā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

11. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Strazdi”, Jaunpiebalgas pagastā, Cēsu rajonā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

12. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Feodoras”, c. Abrupe, Jaunpiebalgas pagastā, Cēsu rajonā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

13. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Mazdzirkstiņi”, Jaunpiebalgas pagastā, Cēsu rajonā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

14. Atļaut zemes īpašumā “Vanagi” izstrādāt projekta dokumentāciju lopu novietnes būvniecībai saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002. gada 23. oktobrī apstiprinātiem “Apbūves noteikumiem”.

15. Precizēt Jaunpiebalgas pagasta padomei lietošanā piešķirtā zemes gabala “Lazdas” platību saskaņā ar instrumentāli uzmērīto zemes robežu plānu.

16. Precizēt Jaunpiebalgas pagasta padomei lietošanā piešķirtā zemes gabala “Pīlādži” platību saskaņā ar instrumentāli uzmērīto zemes robežu plānu.

17. Piešķirt zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 013 0052 – 2,56 ha platībā jaunu nosaukumu “Dravas Dukuļi”, c. Viņķi, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons.

18. Apstiprināt triju un vairāk dzīvokļu mājai ar kadastra apzīmējumu 4256 006 0161 0012 adresi Rūpniecības iela 3, c. Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

19. Piešķirt atvieglojumus, izpērkot īpašumā „Baltiņi” zemi.

20. Piešķirt atvieglojumus, izpērkot īpašumā „Lindēni” zemi.

21. Piešķirt atvieglojumus, izpērkot īpašumā „Vecbutlēri” zemi.

22. Atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašumā “Kalna Ķeiķi”.

23. Atļaut atdalīt no nekustamā īpašuma “Oļkalns” atsevišķu zemes

gabalu, piešķirot nosaukumu "Paulas - 1", c. Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

24. Atcelt Jaunpiebalgas pagasta padomes 2007. gada 19. februāra sēdes lēmuma Nr. 15.§ 5.p. (protokols Nr. 2) „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu” 1.20.p.

25. Sadalīt zemes lietojumu „Liepas”, izdalot zemes gabalu „Liepas”, -

0,2 ha platībā un zemes gabalu 5,9 ha platībā, piešķirot jaunu nosaukumu „Liepas 1”, c. Viņķi, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

26. Iznomāt Jaunpiebalgas pagasta padomes lietošanā esošos zemes gabalus ar kadastra Nr. 4256 006 0358 un ar kadastra Nr. 4256 006 0373, zemes nomas termiņš – 1 gads.

26. Reģistrēt zemesgrāmatā Jaunpiebalgas pagasta padomei piederošos īpašumus – dzīvokli Br. Kaudziša ielā 7a – 1, Jaunpiebalgas pagastā.

27. Sveikt Jaunpiebalgas pašvaldības izdevuma „Avīze Piebaldzēniem” redaktori un korespondenti avīzes 10 gadu jubilejā.

28. Piešķirt naudas līdzekļus Jaunpiebalgas jauktajam korim tērpu iegādei.

29. Atļaut J.K., dzīvojošam „Oļļejas”, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, nodarboties ar individuālo darbu – atslēdznieka – santehniķa amatā kā pašnodarbinātai personai.

Apstiprināja sociālās komitejas ziņojumu, kurā tika piešķirti:

1. bērna piedzimšanas pabalsts;
2. pabalsts ārstēšanās izdevumu segšanai – 2 personām;
3. krīzes situācijas pabalsts – 3 personām ;
4. apbedīšanas pabalsts – 6 personām;
5. pabalsts pensionāriem dzīves 90 un vairāk gadu jubilejā - 1 personai;
6. ikmēneša pabalsts bārenim - 1 personai;
7. trūcīgas ģimenes statuss - 1 personai.

2007. gada 14. maija pagasta padomes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt izstādes - gadatirgu „Izvēlies Piebalgu!” tāmi.
2. Anulēt ziņas par A. B., deklarēto dzīvesvietu adresē: “Ceļamkrūzes” dz. 4, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons.

Jautājam pašvaldībai

Šopavasār īpaši var redzēt atkritumiem piemētātas ceļmalas, mežus, arī autobusa pietura Abrupē izskatās ļoti nepievilcīga. Kas par to atbildīgs un kam par to jā rūpējas?

– Tā ir mūsu visu kopīga problēma un pagasta iedzīvotāju, atklāti sakot, cūcīgas rīcības rezultāts. Protams, šodien katrs darbs maksā, arī atkritumu apsaimniekošana maksā naudu. Ja cilvēks uzskata, ka nevis viņam ir jāsamaksā tie daži latī un santīmi, cik maksā atkritumu konteineru izvešana vienu reizi mēnesī, bet par saprātīgāku uzskata atkritumu izgāšanu grāvmalā vai kaimiņa mežā, tātad tādi ir mūsu pagasta cilvēki un tādus līdzcilvēkus mēs esam sev pelnījuši. Pašvaldība ir darījusi visu, lai atkritumus varētu savākt organizēti. Paldies visiem tiem, kuri ir noslēguši līgumus ar ZAAO un kuriem ir mājās atkritumu konteineri! Tajā pašā laikā daudzdzīvok-

3. Apstiprināt „Automašīnas VW SANTANA” izsoles noteikumus.

4. Sagatavot un iesniegt dokumentus par A. Ivulāna komūnālo pakalpojumu parāda piedziņu tiesas ceļā.

5. Sagatavot un iesniegt dokumentus par G. Šimkus komūnālo pakalpojuma parāda piedziņu tiesas ceļā.

6. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Slocene”, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

7. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Budži”, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

8. Atļaut īpašumā „Tīrumvariņi” zemes gabalā izstrādāt projekta dokumentāciju dīķa būvniecībai.

9. Atļaut īpašumā “Mežciems” izstrādāt projekta dokumentāciju dīķa būvniecībai

10. Atļaut īpašumā “Upes Līči” izstrādāt projekta dokumentāciju dīķa atjaunošanai.

11. Atļaut īpašumā “Pura Paupi” izstrādāt projekta dokumentāciju garāžas būvniecībai uz veciem pamatiem.

12. Atļaut nekustamā īpašumā “Saules vārti” izstrādāt projekta dokumentāciju kūts pārbūvei par dzīvojamo māju un saliekamās guļbūves pirtiņas uzstādīšanai.

13. Atļaut nekustamā īpašumā „Maznaukšēni” veikt artēziskās akas urbumu.

14. Iznomāt Jaunpiebalgas pagasta padomes lietošanā esošo zemes gabalu ar kadastra Nr. 4256 006 0120, kopplatībā 1,0 ha, zemes nomas termiņš – 1 gads.

15. Piešķirt V.K. īpašumā esošai dzīvojamai mājai un zemei nosaukumu “Jaunroci”, c. Abrupe, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

Apstiprināja sociālās komitejas ziņojumu, kurā tika piešķirti:

1. GMI pabalsts - 1 ģimenei;
2. dzimšanas pabalsts – 3 personām;
3. vienreizējais pabalsts sakarā ar atbrīvošanos no ieslodzījuma vietas – 1 personai;
4. krīzes situācijas pabalsts – 6 personām;
5. apbedīšanas pabalsts – 4 personām;
6. sociālo rehabilitācijas pakalpojumu piešķiršana – 1 personai;
7. trūcīgas ģimenes statuss – 1 ģimenei;
8. pensionāra ievietošana pansionātā Gatartā – 1 persona.

ļu māju iemītnieki sūdzas, ka viņu konteineri tiek piepildīti no malas pat nakts laikā. Kuri ir tie cilvēki? Varētu pat šos vārdus publiskot...Par Atkritumu apsaimniekošanas likuma un noteikumu nepildīšanu ir paredzēts piemērot arī naudas sodus. Attiecībā par lielizmēra atkritumiem - Komunālais dienests risinās jautājumu, lai pasūtītu lielgabariņu atkritumu konteineru, un būs dienas, kad varēs atbrīvoties no tiem. Tas bija pirmkārt.

Otrkārt, katrs zemes īpašnieks atbild par situāciju uz viņa zemes gabala, katram ir jāvēro, kas notiek viņa īpašumā. Par šo jautājumu ir bijusi saruna ar vairākiem zemes īpašniekiem, uz kuru zemes regulāri atrodas dažādi atkritumi. Katrs atkritumu kubikmetrs, ko savācam mūsu pagasta ceļmalās, ir izdevumi no pagasta budžeta. Vai mēs šo naudiņu negribētu izmantot citām vajadzībām?!

Kādas profesijas ieteiktu apgūt mūsu jauniešiem, lai turpmāko dzīvi varētu saistīt ar Jaunpiebalgu?

– Svarīgi ir apzināties, kas būs vajadzīgs pēc 5 un 10 gadiem, kā veidosies darba tirgus, jo ir pamats domāt, ka ražošana koncentrēsies vairāk pilsētās, bet laukos būs darba vietas mazajos uzņēmumos, kur cilvēki varēs darboties vairāk patstāvīgi. Tātad amatnieki, īpaši galdnieki, mehāniķi, celtnieki, protams, arī datorspeciālisti. Es vairāk ieteiktu orientēties uz tehniskajām specialitātēm, jo jau tagad valstij trūkst cilvēku ar vidējo tehnisko vai augstāko tehnisko izglītību. Ir uzņēmumi Jaunpiebalgā, kuri kvalificētu darbaspēku tā arī nevar atrast. Tātad – centīsimies apgūt profesijas, kuras vajadzīgas ne tikai Jaunpiebalgā, bet visā valstī.

Vai pašvaldība nedomā, ka vidusskolai vajadzīgs internāts, kas piesaistītu arī apkārtējo pagastu skolēnus?

– Vispirms jāpabeidz mācību kabineti, kuriem pietrūkst krietni daudz finansējuma. Ja arī renovācijai dabūsim projekta naudu, tad, vienalga, tai vajadzīgs līdzfinansējums. Nauda būs vajadzīga arī kultūras nama atjaunošanai. Pašlaik notiek konkurss par ūdenssaimniecības projekta realizāciju, kur atkal mums vajadzīgs līdzfinansējums, tas jau sasniegs mūsu budžeta iespēju robežas. Otra lieta – vai daudz bērnu iegūtu vidusskola no citiem pagastiem un pilsētām, ja šeit būtu internāts?!... Tagad mēs skolas internātu nevaram atļauties plānot un jāpārdomā nākotnei tā lietderība.

Vai pašvaldībā strādā sanieki, ko paaicināt nepieciešamības gadījumā?

– Pašvaldībā ir sanieki. Avārijas situācijās nekad palīdzēt neatsakām. Māju apsaimniekotāji un pilnvarotās personas parasti šos jautājumus arī atrisina. Ja dzīvokļa lietotājam problēmas, tad tā ir dzīvokļa īpašnieka privātā lieta, bet problēmas koplietošanas telpās risina mājas apsaimniekotājs.

Vai ir domāts par sadzīves pakalpojumu centru Jaunpiebalgā?

– Tā ir uzņēmējdarbība, privāts bizness, kur nevienam nav liegts darboties. Esam priecīgi par katru jaunu, saprātīgu iniciatīvu.

Kādēļ pašvaldības darbinieki sociālās palīdzības jomā nav apzinājuši visas nelabvēlīgās ģimenes mūsu pagastā?

– Pagasta sociālais darbinieks kopā ar bāriņtiesas pārstāvi un iecirkņa inspektoru regulāri pārbauda pagastā visas nelabvēlīgās ģimenes. Protams, situācija katrā ģimenē var uzlaboties vai pasliktināties, bet to vislabāk var redzēt šo ģimeņu kaimiņi vai draugi, radī. Viens sociālais darbinieks nevar uzraudzīt 2400 cilvēkus. Tagad gandrīz katram ir tālrunis, tātad var informēt pagasta darbiniekus par situācijām, kur vajadzīga palīdzība.

Labprāt dāvinātu apģērbu, bet kam, kādā veidā?

– Šis jautājums jau kādreiz ir risināts, jo ir bijuši cilvēki, kas piedāvājuši apģērbu, un sociālais darbinieks tālāk izskaita, kam visvairāk nepieciešama palīdzība. Var arī dāvināt ar draudzes palīdzību. Tātad apģērbam jābūt atbilstošā kvalitātē, tad vai nu sociālais darbinieks, vai draudzes locekļi atradīs tam pielietojumu.

Kur ieteiktu pagasta jauniešiem pavadīt savu brīvo laiku?

– Ja atceramies neseno vēsturi, tad pēc Jaunpiebalgas jauniešu konferences izskanēja iniciatīva veidot nevalstisko organizāciju, tomēr viss kaut kā aprima, kad bija jādara, enerģija apsīka. Mums iespējas ir pietiekošas – gan mākslas, gan mūzikas skolā, gan tautskolā, gan sporta zālē, gan kultūras nama pulciņos. Kad atjaunosim kultūras namu, renovācija, tad varēsīm piedāvāt telpas, bet galvenajiem iniciatoriem jaunatnes centra veidošanā jābūt pašiem jauniešiem.

Sporta zāles noslogojums vakaros centrēts uz pieaugušajiem, bet ne uz jauniem cilvēkiem. Kā to izskaidro?

– Kāpēc gan jaunieši paši neizrāda interesi, neiet pieteikties un neiet sportot? Pie mums brauc jaunatne gan no Drusiem, gan no Zosēniem, bet paši esam samērā pasīvi. Skolas bērniem ir iespējas, un viņi ir samērā noslogoti. Papildus noorganizējam arī autobusu, kas pirmdienās, ceturtdienās ved bērnus un arī citus cilvēkus mājās pulksten 19:00.

Vai kādreiz Jaunpiebalgā būs peldbaseins?

– Tas, protams, būtu brīnišķīgi, un es tādu cerību neesmu atmetis. Par budžeta naudu tas tuvākajā nākotnē nebūs. Ir bijušas idejas privātiem investoriem, tomēr, apzinot iespējamo pieprasījumu un izmaksas, tālāka projekta virzība ir apstājusies. Katram ieguldījumam sevi jāatpelnā, un pēc tam jānes arī peļņa. Pieļauju, ka pēc gadiem 3, 4, 5 tiks pabeigta šoseja, būs tranzīteļš, tad varbūt šī ideja varētu sākt realizēties. Tas droši vien nebūs peldbaseins tradicionālajā izpratnē, bet gan baseins, kas apvienots ar viesnīcu vai atpūtas kompleksu.

Kā domāts par invalīdiem ar kustību traucējumiem – vai viņiem Jaunpiebalgā kādreiz būs darbavietas?

– Šis jautājums nav vienkārši atbildams, jo katrs gadījums ir individuāls. Piemēram, jau divus gadus mūsu pašvaldībā strādā cilvēks ar minēto problēmu, un viņš ir ne vien pierādījis, ka spēj ļoti apzinīgi veikt savu darbu, bet arī ieguvis savu vietu kolektīvā un turpinās darba attiecības.

Vai tiešām vasarā centra daudzdzīvokļu mājās nebūs siltā ūdens? Kāpēc?

– Jā, tas ir saskaņots ar māju vecākiem. Jo mazāks ir siltuma patēriņš, jo dārgāka ir vienas vienības pašizmaksa.

Vai sagaidāmi komunālo un siltumapgādes pakalpojumu maksas griesti?

– Mēs nevaram pateikt, kam nākamajā vai aiznākamajā gadā celsies cena, jo cenas ceļas visās sfērās. Šīs izmaksas jau nav celtas speciāli, bet diemžēl to nosaka tirgus. Griesti, tas nozīmē, ka virs kaut kādām izmaksām starpību segs pašvaldība no sava budžeta. Uz kāda pamata vienai iedzīvotāju grupai pašvaldība segs kaut kādas izmaksas? Tad jau būs visiem jāsedz. Elektrība, skaidas, granulas, darba algas – visam cenas paaugstinās. Var jau padomāt par alternatīvu – dzīvot individuālā mājā, pašam gādāt malku, proti, nozāgēt, izvest no meža, aizvest uz māju, sazāgēt, saskaldīt, sakraut un tad vēl nest uz māju, kurināt, arī rūpēties par dūmvadu tīrību un krāšņu remontu. Piemēram, 20 kubikmetri malkas (tas jau ir diezgan pieticīgi) šodien ar visu sagatavošanu maksā vismaz 300 Ls. Tātad varam izdarīt secinājumus, ka sešu mēnešu ilgai apkures sezonai apkure mēnesī maksā vismaz piecdesmit latus, neskaitot elektrību, iekārtu nolietošanos un to, ka pašam malka arī jānes un jākurina – katru dienu.

Kas pašam šajā pavasarī sagādājis prieku?

Labā ir daudz. Mūzikas skolas jubilejas koncerts, Jaunpiebalgas kora atdzimšana un pirmās uzstāšanās reizes, Mākslas skolas 1.izlaidums ar fantastiskajiem bērnu diplomdarbiem. Viss gandarījums un prieks sastāv no tādiem maziem ķieģeļiem – katrs, kas ko labu ir darījis, katrs, lai izskanētu Jaunpiebalgas vārds, veido šos ķieģeļiņus.

Prieks par pavasari būtu vēl lielāks, ja nebūtu “melno” plankumu mūsu ikdienā... Mums vajag to un šito, bet paši darīt neko negribam. Mums vajag lētāk, bet viss paliek dārgāks. Mēs gribam skaistu Jaunpiebalgu, bet piegāžam pilnus grāvjus un mežus ar mēsliem. Mēs gribam kultūras pasākumus, bet paši jaunpiebaldzēni lauž, demolē un dedzina estrādi “Tacēs”. Vai tiešām mēs negribam saprast pavisam elementāras lietas, vai visur jāliek klāt sargi – un kur tos ņemt?

Uz jaunpiebaldzēnu jautājumiem atbildēja pagasta padomes priekšsēdētājs **Laimis Šāvejs**
Pierakstīja **Zane Althabere**

Mūsdienīga apkalpošana pastā

Svinīgs brīdis Jaunpiebalgas pastā, kad tika atklātas jaunizremontētās telpas. Gandarīti par veikumu paši lielākie priekšnieki – Vidzemes reģiona Cēsu reģionālās nodaļas pārvaldnieks Juris Eglītis un viņa vietniece Benita Kairova. Apsveikuma vārdus saka mājas kaimiņi – pagasta padomes

priekšsēdētājs Laimis Šāvējs, sekretāre Baiba Ābelniece, komunālās nodaļas darbinieki. Staro pasta priekšniecīte Maruta Kažociņa ar savu kolektīvu. Maruta arvien līdz šim pārdzīvoja, kad cilvēki, saspiekušies aizdurvē, gaidīja savu rindu. Pārējie gaidīja koridorā. Atcerieties! Tā bija vecajās telpās. Tagad ērti un pārskatāmi. Bet vislielākie ieguvēji ir jaunpiebaldzēni. Līvija Hartmane atzīst, ka vismaz reizi mēnesī ir pastā, neskatoties uz to, ka jāmēro tāls ceļš no Rociem. Viņa Melece saka, ka biežāk gan esot pastā nekā vienu reizi mēnesī un ka nu jau skaisti un ērti būs katram klientam.

Uzrunāju Cēsu nodaļas pārvaldnieku Juri Eglīti. Viņš atzīst, ka ir patiesi priecīgs par to, ka Cēsu rajonā viena pasta nodaļa vairāk, kurā būs patīkami darbi apstākļi. Tiekot domāts arī par labāku tehnoloģiju klientu apkalpošanai. Jautāju arī par prognozēm algas palielināšanā, nojaušot, cik tas šobrīd ir niecīgs, bet darbs pedantiski precīzi darāms. J.Eglītis piebilda, ka gaidāmi uzlabojumi.

Doties uz svinībām, ienāca prātā pameklēt kādu informāciju, kas saistās ar pastu, piemēram, pastmarkām. Izrādās, ka **1840.gada 6.maijā Anglijā iznāca pirmā pastmarka pasaulē, kuru nosauca par Melno peniju.**

1918.gada 19.decembrī iznāca pirmā Latvijas valsts pastmarka.

1994.gada 31.maijā Valsts prezidents izsludināja Pasta likumu, sakarā ar kuru "Latvijas pasts" tika pārdēvēts par valsts iestādi.

Zinājām, ka galvenā Jaunpiebalgas pasta darbinieku raksturojošā īpašība - atsaucība. Arī „Avīze Piebaldzēniem” pie Jums, - lasītājiem, nonāk ar pastnieku gādību.

Domājam, ka katrs Jaunpiebalgas pagasta preses lasītājs un pasta apmeklētājs parakstītos zem mūsu vēlējuma: „Tāpat kā līdz šim – smaidu un prieku ikdienā; – saprototšu priekšniecību un klientus.”

Redakcija (cerot, ka fotogrāfijās savējos atpazīsiet)

Tā saimnieko „Mazrempos”

Diezgan ilgi un grūti nācās pierunāt „Mazrempu” saimnieci **Jolantu Briedi**, lai pastāstītu par to, kā veicas „Rempu” galā ar zemniekošanu. Vēl jo vairāk manu neatlaidību pamudināja meitas Sandras veiksmes muzicēšanā. Un, ieraugot Sandru muzicējot kopā ar Vidzemes kamerorķestri paša Andra Veismaņa vadībā, vēlreiz neatlaidīgi uzrunāju Jolantu. Tā tapa šī intervija.

No kura gada saimnieko, cik ha kopjami? Un kas visi tie saimniekotāji esat?

– Zemnieku saimniecība mums no 1989.gada. Nodarbojamies ar piena un gaļas ražošanu. Nemaz citu nodarbošanos mūsu apstākļos nevaram iedomāties. Izmēģinājām arī cūkko-pību, bet... Pašlaik ir 40 gotiņas un ataudzējamās teles. No bullīšiem tiekam vaļā ātri, tos neaudzējam.

Ja sāktu visu no gala, darītu pilnīgi citādi. Baidījāmies toreiz ņemt kredītus. Protams, ka arī tagad esam laimīgi tad, kad kredīts atdots, bet toreiz bija vieglāk, tos arī dzēsa... Tagad meklējam banku, kur mazāki kredītprocenti. Krājbankai lieli, bet mūs apmierina Hipotēku banka.

Glūzi visus darbus nepadarām paši. Mums ir slaucēja. Bet īsti laimīga būšu tad, kad vīram nebūs vairs tās mēslu "tačkas" jāstumj. To sakārtosim, ņemot kārtējo kredītu „par Eiropas naudu”, pašlaik ir piena māja un piena vadi izbūvēti kā daudzumi. Firma atbrauc un visu sakārto, samontē iekārtu. Eiropas maksājumiem vajag prasības, kuras tagad pat grūti ievērot. Plāni nesakrīt ar zemes fotogrāfiju kartēm, vieni mērīja uz zemes, otri fotografēja no augšas. 2-3 ha kādam jālabo...

Kopā mums aptuveni 120 ha ar nomas zemēm. Mēs iepirkām klāt zemi „Dukuļos”. Tad tur arī daudz strādā vīrieši. Tiklīdz Sandis mājā no Jāņmuižas (mācās par lauku sētas apsaimniekotāju), tā abi ar Uldi tīrumos ar traktoriem un citu tehniku, un viss notiek...

Kādi darbi paveikti šajā pavasarī?

– Šis pavasaris nav nekāds labais, jo lopī vēl jābaro ar sagatavoto lopbarību. Labi, ka izdevās barību sagatavot pietiekamā daudzumā. Mēs sadarbojamies ar Aronas pagastu, kas sagatavo zaļās masas ruļļus, esam ļoti apmierināti. Pašiem vēl jāsasāda kartupeļi. Būs lieli darbi apdarīti.

Kur smelies jaunāko informāciju par kredītiem, par saimniekošanu, par jaunumiem bioloģiskajās norisēs?

– Mūsmājā ir cieņā avīzes un žurnāli. Katram kaut kas lasāms. Par lauksaimniecības jautājumiem nāk „Lauku Biznesa Avīze”. Sestdienas „Dienas” pielikumā. Tur arī jau ziņas vispirms, kādi gaidāmi jaunumi lauksaimniecības programmā ES vai tepat Latvijā.

Kam piegādājat sarazoto pienu? Un cik izslaucat no gotiņas?

– Mēs esam uzticīgi „Rankas pienam”. Un ar izslaukumiem ir tā: ja esam bioloģiskie saimniekotāji, tad nedrīkstam barot ar konvenciālo barību, tikai 5% barības var piepirkt piebarošanai. Bet „Holandes melnraibās”, kādas mums ir, – tā ir laba šķirne ar labu atdevi. Grūti skaidrot arī dažiem lauksaimniekiem, ka „Latvijas brūnās” laiks ir pagājis. Jau trešo gadu strādāju par mākslīgās apsēklošanas tehniķi un cilvēkiem cenšos ieteikt labāko. Bet šis process ir sarežģīts. Ir vairākas veterinārās problēmas. Nav arī vairs tāda „tīra” „Latvijas brūnā” šķirne.

Vai tu apmeklē kursus un ko tie devuši?

– Man patika divi kursi Priekuļos, kuros piedalījies, – pien-saimniecībā un veterinārijā. Īpaši uz kursiem neraujos, bet, ja liksies, ka man varētu būt noderīgi, atkal braukšu.

Ko vēlētos piepildīt, par ko priecājas sirds...

– Pamazām jau cenšamies remontēt, bet „Mazrempi” laikam kā Rīg – nekad nebūs gatavi.

Ko gribētu? Lai visiem būtu veselība, tad daudz vēl padarīsim. Kūts remonts. Nē, visas vajadzības nemaz nav ko skaitīt, to būtu daudz. Bet valstī: lai beigtos trakā politika, apnikusi tā plēšanās.

Puķes man patīk. Narcises.. Nē, dažādas zied un pat grūti kādas skaistumu izcelt.

Zinu, ka jums laba satikšana ar Deņu ģimeni...

– Jā, mums ir laba satikšana. Valda ir laba draudzene. Palīdzam viena otrai gan priekos, gan bēdās. Sandim krusttēvs Valdas vīrs Imants. Sandrai krustvecāki ir Māriņš un Lāsma. Satiekam labi.

Ar ko tu visvairāk lepojies?

– Prieks par bērniem vislielākais. Sandra šogad Starptautiskajā konkursā „Jaunais flautists” ieguva 3. vietu. Tādu īpašu svētku mūsmājā nemaz nav, bet, kad bērniem veicas, tad ir svētki. Kūka un svētku sajūta neizpaliek. Sandrai esmu draudzene, un atklātība ir mūsu galvenā partnere.

No kura Sandrai iedzimis mūzikas talants? Ulda vai tevis?

– Sandrai laikam šajā ziņā ir dabas dots talants, jo dziedātāji esam jau mēs visi.

Prasot par brīvo laiku, Jolanta iesmejas, ka tāda gandrīz neesot, tomēr izbrīvējot kādu dienu paši. Tad – uz Salacgrīvu, Aglonu, Api...nē, kur tik nav būts, bet vienas dienas garumā.

Vēsma Johansone

Par jaunām iekārtām alus darītavā un cilvēkiem, kas ko dara...

Lieldienu brīvdienās alus darītājiem (īpaši pildīšanas ceha darbiniekiem) bija īsts darba laiks, jo tika rekonstruēts un mainīts... , montētas čehu firmas NATE iekārtas. „Piebalgas alus” valdes priekšsēdētājs Jānis Dūklavs rezumē: „Visu to, kas tika paveikts Lieldienu brīvdienās, (un nu jau no aprīļa mēneša esam iestrādājušies) var pateikt īsi: ir nomainīta stikla pudeļu pildīšanas iekārta. Līdz ar to augusi darba kvalitāte. Cilvēki strādā mazāk, un, pareizāk sakot, darbs ir palicis vieglāks. Nav jācilā rokas pie pudeļu pildīšanas, bet jāseko līdzi mašīnu automātiskajam ritmam, un astoņās stundās padara vairāk. Pudeļu mazgāšanas, iepildīšanas iekārta kopā izmaksāja pie pusmiljona. Pasaulē ir daudz dārgākas iekārtas Par čehu firmu izšķīrāmieši tāpēc, ka bija pieņemamākā cena un reizē kvalitāte.”

Runāju ar speciālistiem – galveno aldari Māru Tamani, laboratorijas vadītāju Vinetu Johansonu, pildītavas ceha vadītāju Māriņu Muižnieci. Viņas atzīst, ka pie jaunajām iekārtām darbs ir ne tikai vieglāks, bet arī veicamāks.

„Ar vecajām iekārtām pildīja 4- 5000 pudeļu stundā, tagad 8-9000 - stundā un maksimāli iespējams pat 12 000 pudeļu vienā stundā. Arī kvalitāti alum varam nodrošināt vieglāk, jo skābeklis ir katra pārtikas produkta ienaidnieks. Šī iekārta pieļauj mazāku skābekļa piekļūšanu alum,” atzīst Māra Tamane. „Tāpat - tīrība. Jaunās iekārtas var ērtāk un vieglāk izmazgāt. Arī, iekraujot un izkraujot pudeles, darbu veic mašīnas. Vienīgi Egilam Rusovam pie līnijas ir palicis samērā smags roku darbs - jānoņem pilnās kastes no pildīšanas līnijas,” turpina M. Tamane.

Par jaunās iekārtas priekšrocībām precizē Vineta Johansone: „Jauno iekārtu komplektā esam saņēmuši: 1) tukšo pudeļu izkrāvēju, 2) pudeļu mazgāšanas iekārtu, 3) pudeļu pildīšanas un korķēšanas iekārtu, 4) pilno pudeļu iekraušanas iekārtu un divus brāķētājus, 5) ūdens mīkstināšanas iekārtu pie pudeļu mazgāšanas.

Visa šī procesa veikšanu apmācīja čehu speciālisti, izsniedzot sertifikātu, ka esam apmācīti un tiesīgi apkalpot iekārtas. Bet

iekārtas maiņas rezultātā arī mēs laboratorijā esam ieguvējas - ir jauna kontroles testēšanas iekārta, kas ātri (15 sekundēs) nosaka, vai iekārtas ir tīras, vai var uzsākt alus pildīšanu.”

Pildītavas ceha vadītāja Māriete Muižniece izteica domas par savā pārziņā esošo darba jomu: „Darba organizēšana un plānošana iespējama kvalitatīvāka. Pasūtīto alus daudzumu varam papildīt īsā laikā. Dažreiz pasūtītājs pagaida un drīz vien var saņemt svaigu alu. Tagad iekļaujamies astoņu stundu darba dienā un to alus daudzumu, kādu pildījām iepriekš nedēļas laikā, tagad papildām trīs ar pusi dienas. Pie vecajām iekārtām reizēm strādājām 10 līdz 11 stundas dienā un visu nedēļu. Vienīgi vairāku cilvēku vietu aizpilda kompjūteri. Tātad – apkalpošanai vajag gudrākus cilvēkus, bet darbu darīt vieglāk. Troksnis mazāks. Pudeļu mazgāšanas iekārta kvalitatīva. Pudele iziet cauri četrām mazgāšanas „vannām”. Iekārta automātiski nosaka ūdens temperatūru, tikai tad ir iespējams darbu turpināt. Viss notiek noteiktā ritmā, un ražošanas process ir tik specifisks, ka daudz ko nosaka automātika. Cenu zīmes, kas uzlīmētas uz pudeles, nevis uz etiķetes, nomazgājas visgrūtāk.

Sākusies vasara, un cilvēki siltā laikā vairāk lieto alu. Visgrūtāk būs ar tukšo stikla pudeļu iegādi, jo alus pudeles Latvijā neražo.”

Aldare Māra Tamane turpina: „Projekta virsvadība bija Pēterā Micāna rokās. Viņš rūpējās gan par čehu guldināšanu un ēdināšanu, gan, lai viņiem netrūktu viņu iecienītā „Jubilejas alus”. Lieldienu rītā mācīja viesiem latviešu tradīcijas: meklēt stiprāko olu. (Čehi vienreiz gadā Lieldienās ieper savas sieviņas.) Martā uznākušais siltums (tika izdzerts viss ar veco iekārtu sapildītais un uzkrātais alus) nedeva

atlaides ne čehiem, ne vietējiem. Pie iekārtas uzstādīšanas diendienā strādāja tehniskie speciālisti – Tālvāldis Puķīte, Juris Apsītis, Jānis Zariņš (jauno iekārtu vadībā daudz automātikas), bet Kaspars Loginovs sekoja līdzī pudeļu mazgāšanas iekārtas darbībai diendienā, jo saprata, ja čehi būs darbu pabeiguši un būs prom, tad nebūs, kam paprasīt.” Tie, kas pazīst Kasparu, zina, ka ikdienā viņš prot pajokot, tā arī viņš saka šoreiz: „Nakts vidū varu atnākt un ar ciet acīm sākt strādāt!” Pildīšanas iekārtu apkalpo Atis Žēpers. (Par abiem – Kasparu un Ati – čehi teikuši: „Malači!”) Pie jaunā komplekta strādā

7 cilvēki. Iekārtu operatora darbs bija jāiemācās Ligitai Pūpolai un Ingridai Lazdiņai. Bet Mairim Tenčam tuvākajos mēnešos vēl jāapgūst jaunā pudeļu pildīšanas iekārtas darbība.

„Esmu pārliecināts, ka tie, kuri strādā pie jaunajām iekārtām, ir apmierināti. Bija par pāris cilvēkiem arī jāsamazina strādājošo skaits,” atzīst Jānis Dūklavs.

Apskatot un vērojot darbu cehā, redzot, kā darbojas iekārtas, katram nespeciālistam (arī man) palika skaidrs, ka cilvēkiem strādāt vieglāk – Kasparam iekārta strādā ar automātiku, mazliet tikai jāpielabo, ja kāda pudele, pa līniju kursējot, ne tā iegrozījies, Jānim Kaņepam jāpieskata, lai etiķetes pietiekošā vairumā, bet brāķētājām vairs nav uz līnijas jāpārpūlē acis... redzams arī, ka patiešām vissmagākais darbs alus darītavā palicis pie kastēm: gan pilno nocelšana no līnijas, gan tukšo pudeļu mazgāšana.

No sarunas uzzinu, ka piebaldzēni tiek lūgti vest tukšās alus pudeles (protams, stikla tumšās) uz Līviņa veikalu. Alus darītavas sadarbības partneris veic šo pakalpojumu, bet savukārt jums, kam mājās šīs pudeles vairumā, būs iespēja no tām tikt vaļā. (Kādreiz taču tās nekur neņēma pretī.) Galu galā Jāņi nav vairs aiz kalniem, un alutiņš jau vismaz šajos svētkos latviešiem vajadzīgs... Tā arī Lielais Jānis, svētkiem tuvojoties, novēl: „Alus ir labs, iedzert’ nav grūt’,

Dzērājam nevajag plēguram būt!”

Par skaitļiem, kas raksturo ražošanu, par alus realizāciju atzīmēja alus darītavas galvenā ekonomiste Ināra Dūklava: „2006.gadā realizētā alus apjoms pārsniedza 3,7 milj. litrus, kas statistiski ir par trešdaļu vairāk, salīdzinot ar 2000. gada realizāciju. Jau kādu laiku alus tirgū ir tendence, ka pircēji labprātāk izvēlas stikla

pudelēs pildītu alu. Tāpēc arī „Piebalgas alus” darītavā pildām pārsvarā stikla pudelēs, un var teikt, ka šajā gadā mūsu alus darītavā gandrīz puse no pārdotā alus ir pildīts tieši šādi.

Pircēji iecienījuši arī, tā sauktajās, PET pudelēs pildītu alu.

Par konkrētām alus šķirnēm runājot, jāatzīmē, ka stabilas pozīcijas kopējā mūsu alus darītavas sortimentā joprojām saglabā gaišais alus "Piebalga". Vairāku gadu garumā šīs alus šķirnes realizācijas apjoms ir virs 33%. Tāpat nemainīgi stabila pircēju izvēle ir par labu "Senču" un "Ķeņča" alum, apjomam saglabājoties 15-18% robežās.

Pagājušajā gadā pārtraucām ražot tumšo alu "Sātans", tā vietā stājās Piebalgas tumšais "LUX" alus. Pircēji šo jauno alu novērtējuši pozitīvi, par ko liecina pārdošanas apjoms."

Vēl tikai atgādinu dažus faktus mazāk piebaldzēniem, bet vairāk tiem, kuri Piebalgas avīzīti lasa ārpus Jaunpiebalgas, Cēsu rajona....

Piebalgas alu brūvē 130 km no Rīgas, ekoloģiski tīrākajā Latvijas novadā, Ķeņča dzimtenē – Cēsu rajona Jaunpiebalgā.

Piebalgas alum piemīt oriģinalitāte un neatkārtojamība.

Šis alus ir oriģināls ar to, ka **Piebalgas alus ir mūžam dzīvs!** Un neatkārtojams, jo:

1. alus ir augstas kvalitātes, ko garantē jauno tehnoloģisko iespēju izmantošana un maksimāla alus klasiskās garšas saglabāšana. Tā patērētājam dod unikālu iespēju baudīt latviski tradicionālu, dabisku un **nepasterizētu dzīvo alu**;

2. šeit lieliski sadzīvo **vecais ar jauno**. Ar veco tiek saprasta, pirmkārt, nemainīgi turpināta alus darīšana pēc klasiskā 1512. gadā pieņemtā vācu Alus tīrības likuma jeb aldaru Goda kodeksa tradīcijām. Otrkārt, savas prasmes apliecināšana, alus ražošanā izmantojot tikai četras dabiskās sastāvdaļas – ūdeni, miežu iesalu, apiņus un raugu. Jaunais savukārt ir mūsdienu iekārtas, videi draudzīgu tehnoloģiju lietošana un produkcijas pārdošanas servisa attīstība.

Mērnieku laiku goda mielasta devīze „Turēties un palikt kājās!” ir nemainīga arī šodien – mērena alus lietošana ir labvēlīga veselībai.

Vēsture un attīstība

1989. gadā darbu uzsāk alus darītava kā kopsaimniecības

„Piebalga” palīgražotne. Uz Jāņiem izvāra pirmo alu.

1991. gadā izveido pirmo oriģinālo alus šķirni.

1993. gadā notiek alus darītavas privatizācija.

1995. gadā izveido alus šķirni „Piebalgas alus”, kas kļūst par uzņēmuma firmas zīmi.

2000. gadā uzņēmumā sertificē vides pārvaldības sistēmu atbilstoši standarta ISO 14001 prasībām. Tas no-

zīmē nepārtrauktu attīstību un uzlabojumus vides jomā.

2003. gadā veic ražošanas paplašināšanu, izmantojot SAPARD līdzfinansējumu. Kapacitāte pieaug līdz 5,5 miljoniem litru gadā.

2005. gadā iegūst uzņēmuma atzīšanas apliecību, kas nozīmē uzņēmuma spēju garantēt produkta drošumu atbilstoši ES pārtikas ražošanas prasībām.

Visiecienītākais ir „Piebalgas alus”. Zeltains gaišais alus. Runasvīru dzēriens ar tipisku iesala garšu, apiņu rūgtumu un aromātu. Alkohola saturs - 5,6% . Visu šķirņu raksturojums atrodams “Piebalgas alus” mājas lapā.

Un reklāmas nolūkā vēl informācija par alus darītavas pakalpojumiem.

Alus darītava „Piebalgas alus” piedāvā pakalpojumus firmām un privātpersonām saviesīgiem pasākumiem un sporta spēlēm:

- teltis izmērā 3 x 3 metri un 20 x 12 metri;
- bāru iekārtas, rollbāri (alus lejamās iekārtas ar dzesēšanu);
- lietussargi izmērā 3 x 3 metri un 4 x 4 metri;
- alus kegos (30 litru metāla mucās);
- alus stikla (0,5 litri) pudelēs;
- alus PET (1,0 un 2,0 litru plastmasas pudelēs).

Vasaras periodā aprīkojums un alus jāpiesaka vismaz divas nedēļas iepriekš.

Elastīga atlaižu sistēma.

Iespējama piegāde.

Materiālu apkopojā **Vēsma Johansone**

Medus būs!

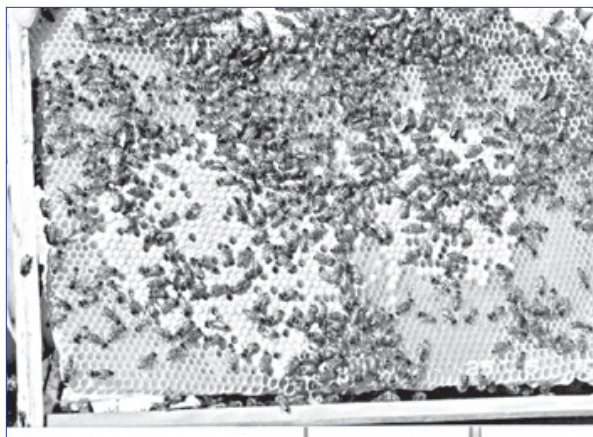
Piebaldzēniem zināms, ka viens no bišu kopējiem ir Zigurds Rubenis. Mantojis gan tēva zināšanas, gan bišu saimes. Nemaz jau citādi nevarēja, bija jāturpina.

Savukārt, jau krietni ilgu laiku „Dzirkstiņos” Valdis Balodis nodarbojas ar bitēm.

Atbildēt uz jautājumiem lūdzu arī Sarmīti Mekšu, kuru esam pamanījuši ar medu gan vietējā tirgū, gan arī ...

Cik dravā bišu saimes? Kā šogad pārziemojušas? Kādi augi iestādīti vai iesēti apkārtnē, lai bitēm būtu ražīgāks darbs?

Sarmīte: Mums ir vairākas dravas novietnes – katrā no 10 līdz 20 saimēm. Nemaz jau vairs nezinu, cik īsti ir, jo nu jau tiek veidotas jaunas saimes. Pārziemojušas bites šogad ir ļoti labi. Mums Piebalgā ir tik daudzveidīga augu valsts, ka pa-

gaidām nav nepieciešamības sēt vēl kaut ko speciālu.

Zigurds: Pašlaik manā bišu dravā ir 15 bišu saimes, kuras pārziemojušas labi. Bites izmanto dabīgās ganības. Un nu jau gadus 20-30 esmu ar bitēm darbojies. Viss, ko daru, dod man prieku un bēdas, gan sāpes – visu uzreiz – kopā.

Valdis: Man šobrīd ir 67 saimes. Bites pārziemojušas ļoti labi. Iesēti ir 2 ha bišu amoliņa. Ar biškopību nodarbojos no 2000.gada.

Vai ir bioloģiskā drava?

Sarmīte: Reālajā dzīvē ir bioloģiskā drava, bet papīros gan nē. Manuprāt, jēdziens – „bioloģisks” – ir zaudējis savu sākotnējo nozīmi. Ja bioloģiskā saimniecība atrodas lielceļa putekļos...

Zigurds: Bioloģiskā drava? Tas nav tik vienkārši. Nākotnē, palielinoties rapša sējumu platībām, samazināsies dabīgās bišu ganības, un tādas bioloģiskās dravas vairs nepastāvēs, kaut gan darbošanās metodes būs bioloģiskas.

Esmu biškopis – amatieris. Man darbošanās bišu dravā nav profesionālā līmenī, kuri ražo produkciju un pārdod.

Valdis: Man nav bioloģiskās dravas. Uzskatu, ka tai nav nozīmes, jo cena par produkciju mūsu valstī neatšķiras.

Iet pie bitēm... Ko tas nozīmē?

Sarmīte: ... nolikt ikdienas problēmu malā – neomu, dusmas, nervozitāti. Bites to jūt un attiecīgi reaģē. Tas ir dzīvesveids, kurā tiek iesaistīti arī visi ģimenes locekļi pat pret pašu gribu.

Zigurds: Katrs cilvēks, katrs biškopis to saprot savādāk. Katrs to uzņem savādāk, katrs to dara savādāk. Man tā ir cita pasaule. Pasaule, kurā valda miers, apbrīnojama saprašanās un darbošanās. Tā ir pasaule, kura ir tik jauka, brīnišķīgi jauka, un tad reālā pasaule kādu brīdi neeksistē, jo Tu, cilvēk, nemani, kā esi bišu pasaulē.

Valdis: Iet pie bitēm nozīmē vienmēr par viņām uzzināt ko jaunu, ieklausīties viņās, saprast viņu vēlmes, lai izveidotos veiksmīga sadarbība. Dažkārt nākas izmantot viltību, lai bites apmānītu. Strādāt bišu dravā – tā ir vienreizēja iespēja būt tuvāk dabai, darīt to, kas pašam patīk. Pašam patīk pieņemt lēmumus, pašam arī kļūdīties.

Inventāru, vasku, kur to ņemat?

Sarmīte: Inventārs tiek pirktas gan jauns, gan lietots, arī pašu gatavots. Pārkausējot vecās šūnas, tiek iegūts vasks, kuru ar zināmu piemaksu mainu SIA „Deiva”.

Zigurds: Viss biškopības inventārs – šūnas un viss pārējais ir brīvi un vajadzīgā daudzumā nopērkams visos biškopjiem domātos veikalos Latvijā. Esmu izvēlējis Cēsu un Valmieras bišu bodes.

Valdis: Inventāru pārku pie ražotāja. Vasku nododu apmaiņai pret vaska plāksnītēm. Dažkārt ar sludinājumu palīdzību meklēju iegādāties jau lietotu inventāru.

Vai medus ir finansiāli izdevīgs produkts? Kur notiek realizācija?

Sarmīte: Pagaidām medu realizējam paši, bez starpniekiem, uzpircējiem. Cilvēkiem patīk pirkt medu no biškopjiem.

Zigurds: Pie labvēlīgiem laika apstākļiem, pie atbilstoša bišu saimju daudzuma, ievērojot visu nerakstīto un rakstītos noteikumus, bišu produktu realizācija ir finansiāli izdevīga, bet, dzenoties pēc lielākas peļņas, mēs varam arī apdraudēt biškopības pastāvēšanu nākotnē.

Valdis: Medus pēdējā laikā nav vairs tik finansiāli izdevīga prece kā senāk. Cena praktiski nemainās. Sakarā ar labajiem ražas gadiem tā ir pat nedaudz kritusies. Taču inventārs ir kļuvis stipri dārgāks.

Medu tirgojam paziņām, veicam izbraukuma tirdzniecību uz Rīgu, kur izveidojies noteikts klientu loks. Mums ļoti palīdz mūsu draugi.

Vai bitēm arī ir šķirnes? Kāda jums? Vai tās esat mainījuši?

Sarmīte: Ir vairāku rasu bites. Man pašlaik dravā vēl ir

liels sajaukums, bet notiek pakāpeniska pāreja uz „itālietēm”. Ir nopirkta ciltsmātes, no kurām tiek audzētas jaunās mātes, lai varētu nomainīt esošās. Tā pakāpeniski tiek iegūtas pirmās pakāpes krustojuma bites – mierīgas, ražīgas...

Zigurds: Visā pasaulē ir pazīstami vairāki tūkstoši bišu šķirņu, bet cilvēki izmanto tikai dažas no tām.

Latvijas pelēkās bites, kuras labi piemērojušās mūsu apstākļiem, būtu tās labākās, bet tās ir jau retums. Dundagā bišu dravā tās vēl ir saglabājušās.

Biškopji profesionāli ievieš bites no citām valstīm. Ar tām bitēm ir vieglāk strādāt.

Valdis: Bitēm ir vairākas šķirnes: Krainas, Karpatu, Somu itālietes, Buckfasts. Es vairāk pieturos pie Buckfasts.

Kāda ir galvenā veiksmes formula, strādājot pie bitēm?

Sarmīte: Darbs, nerēķinoties ne ar svētdienām, ne svētkiem, arī Jāņi reizēm paiet, nopietni strādājot.

Zigurds: Tas esi Tu pats- ar savām zināšanām, neatlaidību, pacietību, ar darba mīlestību, ar

apziņu, ka darbs ir jādara tad, kad ir jādara, un desmit savdabīgo biškopības baušļu ievērošana (ētika biškopībā).

Valdis: Lai veiktos darbā ar bitēm, manuprāt, galvenais ir īstajā brīdī pieiet pie saimes, neko nenokavēt, izmantot darbā jaunākos paņēmienus, tad būs medus, neradīsies problēmas. Jābūt godīgam pret klientu, jāatceras, ka klientam vienmēr taisnība.

Vai slimība, par kuru runāja nesen amerikāņi, ka neizprotami, kāpēc bites izlido, bet dravā neatgriežas, arī jūsu dravu piemēklejusi?

Sarmīte: Neko neesmu manījusi. Vairāk gan uztrauc tas, kas notiek tepat Latvijā – biškopju, bišu turētāju (2-5 saimes) nenopietnā attieksme pret mums tik ļoti izplatītajiem bišu kaitēkļiem un arī dažādām peru puvēm. Ir grūti cīnīties un pastāvēt ar veselīgu dravu, ja blakus ir bites, kuru saimnieki viszinīgi pasaka, ka viņu stropos nav ērces, gadiem nemaina šūnas.

Zigurds: Pēc pēdējām ziņām, ko esmu dzirdējis, ka slimība neesot bīstama citā kontinentā. Lai nu tā būtu! Savā dravā neko tādu neesmu ievērojis, ka bites izlido un neatgriežas stropos.

Valdis: Tāda slimība dravā nav konstatēta. Dzirdēts, ka Amerikā tā ir pārmēru lietotās ķīmijas dēļ. Domāju, ka arī Latvijā slimības bija vairāk padomju laikos, kad lietoja ķīmiju lauku smidzināšanai, nezāļu apkarošanai.

Par biškopību kaut ko vairāk vēlējas uzzināt –

Vēsma Johansone

Vārds jauniešiem

Armands Āre: "Vēl pavisam nedaudz atlicis, līdz būšu pabeidzis Smiltenes tehnikuma veterinārmedicīnas 1. kursu. Šopavasār esmu aizvadījis pirmo praksi LLU mācību saimniecībā „Vecauce”. To, ka savu dzīvi saistīšu ar veterināriju, zināju jau sen, taču pilnīga pārliecība radās laikā, kad klases audzinātāja skolotāja Vēsma piedāvāja piedalīties „Ēnu dienās”. Man toreiz bija sarunāta vieta Priekuļu veterinārajā klīnikā. Bija ļoti pretimnākoša ārste, un es braucu vairākas dienas arī pēc tam. Man patīk dzīvnieki, un jūtos priecīgs, ja varu tiem palīdzēt.

Mācīties Smiltenes tehnikumā ir interesanti. Ļoti jauki skolotāji. Dejoju tehnikuma tautas deju kolektīvā, piedalāties skatēs. Kurss ir draudzīgs, cits citam palīdzam. Arī audzinātāja saprotoša.

Tā kā mācības mani interesē, man tās ļoti padodas. Bet par pamatzināšanām, protams, paldies Jaunpiebalgas vidusskolas skolotāju kolektīvam, kas deva stabilu pamatu mācību priekšmetos.

Paldies, ka joprojām kādā brīvdienā ir iespēja izmantot gan Jaunpiebalgas vidusskolas interneta iespējas, gan mācību literatūru.

Apzinos, ka mani priekšā gaida vēl ilgstošs mācību process, lai būtu tas, kas vēlos būt. Un tiem, kuri no „manējiem” mācās Jaunpiebalgas vidusskolas 10. klasē, varu vienīgi ieteikt, ka jādodomā, kāpēc tu mācies, un jādodomā par to, ko tu vēlies sasniegt. Tad mācības veiksies labāk. Kaut kas jāmaina pašam sevī, ja mācies tikai kaut kā un nezini – kāpēc? ”

Jānis Šāvejs: „Mācos Rīgas Tehniskajā universitātē Datorzinātnes un informācijas tehnoloģijas fakultātē. Studiju programmu sauc Automātika un datortehnika. Jāmācās 3 gadi. Ar skolu esmu apmierināts. Pirmie divi kursi visai fakultātei ir vienādi visām studiju programmām, trešajā kursā būs mācības manā izvēlētajā programmā. Nākot uz Datortehnikas fakultāti, biju gaidījis, ka būs lekcijas un nodarbības par un pie datoriem, bet pirmajā kursā ar datoru nav tik liela saistība, jo māca civilo aizsardzību, sociālos attīstības modeļus, elektroniku, ķīmiju un vēl citus priekšmetus, kas ar datoriem nu nemaz nav saistīti. Pie datoriem tiekam programmēšanas un matemātikas nodarbībās. Esmu ieguvis daudz jaunu un labu draugu. Lielākā daļa pasniedzēju ir atsaucīgi. Skola un auditorijas ir ļoti labi aprīkotas, kurās ir patīkami uzturēties. Ar skolas kopmītnēm arī esmu apmierināts. Ir iespēja piedalīties studentu pašpārvaldē. Vienīgais, ko varu teikt, ja jūs domājat nākt uz RTU DITf, tad vidusskolā matemātika jāmācās ļoti nopietni, jo vēl 3 gadus RTU būs jāapgūst dažādas matemātikas programmas.

Intervija

Kaspars Stauvers intervē klasesbiedrēni **Johannu Bergeri**. (Meitene no Vācijas visu šo mācību gadu mācījās kopā ar 11. klasi)

Kā tev patīk Latvijā?

– Man patīk. Te ir jauki cilvēki. Vēl man patīk Latvijas daba.

Kā tev ienāca prātā doma braukt uz Latviju?

– Es, Vācijā dzīvodama, visu laiku vēlējos kaut kur braukt.

Varēju braukt uz Austrāliju vai Kanādu, bet tur nebija tik daudz vietu, un tad domāju, ka braukšu uz kādu Eiropas valsti. Nāca piedāvājums no Latvijas, un tā arī esmu šeit.

Vai tev patīk Jaunpiebalga?

– Īstenībā jā, man patīk. Vienīgi, ka Jaunpiebalga ir neliela, un nav nekādas iespējas jauniešiem, ko darīt brīvajā laikā.

Kā tev patīk mūsu skola un cilvēki tajā?

– Normāla skola. Cilvēki ir draudzīgi, bet ļoti kautrīgi.

Un skolotāji?

– Man šķiet, ka forši.

Kur tu dzīvo?

– Gatartā. Droši vien, ka piebaldzēniem vietas nosaukums izteiks kaut ko vairāk.

Kā tev patīk ģimene, kurā tu dzīvo?

– Tagad esmu laimīga, bet Rīgā dzīvoju kādā ģimenē. Tur gan man bija visādas problēmas, nevarējām saprasties.

Vai tu esi apskatījusi un iepazinusi Latviju?

– Es esmu bijusi Rīgā, Siguldā, Cēsīs un tuvākajās pilsētās ap Jaunpiebalgu. Taču, kad beigsies skola, es došos ceļojumā pa Latviju, jo Latvijā esmu pirmo reizi un gribu to iepazīt pamatīgāk.

Vai arī turpmāk domā iesaistīties šādās apmaiņas programmās?

– Domāju, ka jā. Tad, kad pabeigšu skolu Vācijā.

Vai domā kādreiz apciemot Latviju atkārtoti?

– Gribēšu atbraukt uz Latviju ar draugiem un saviem vecākiem.

Vai šeit Latvijā tu ieguvī daudzus jaunus draugus?

– Nav man pārāk daudz draugu, bet tie ir ļoti labi, ar kuriem es vairāk draudzējos.

Vai tev patīk laiks, ko tu pavadi Latvijā, un kāpēc?

– Jā! Iespējams ne tikai daudz ko jaunu uzzināt, bet arī izklaidēties, satikties ar labiem cilvēkiem.

Vai tev ir kāds novēlējums visiem tiem, kurus tu pazīsti un kuri tev ir labi draugi?

– Es gribu pateikt paldies par lieliski pavadīto laiku kopā! Novēlu jums palikt tādiem, kādi esat!

Mans domu mežs

Šūpulis. Un tajā tikko uzaususi gaismiņa – bērns. Kopā ar šo mazuli pasaulē ir nācis jauns iedīglis, kas ir pirmsākums kaut kam lielam un nepārtraukti plaukstošam. Šis iedīglis ir doma – īpašs prāta veidojums, kas palīdz cilvēkam atrast savu īsto dzīves ceļu, izjust sevi un savas vēlmes. Augot bērnam, attīstās arī doma. Dienu no dienas arvien rodas kāds jauns dīgsts, līdz tie pārvēršas par kopīgu veselumu – domu mežu.

Arī man ir savs domu mežs, kur dodos brīžos, kad vēlos atrast kādu atbildi vai vienkārši atrauties no ikdienas. Katrai manai domai mežā ir atbilstošs kāds augs vai koks. Piemēram, vecās priedes, kas ir pārdzīvojušas neskaitāmus laika griežņus, savos zaros aijā domu, ka cilvēks var visu, ja vien to patiesi vēlas. Kopā ar zaļajām sūnām pretī saulei tiecas domas par ģimeni. Ķērpju pelēkajās bārkstīs klusi rosās doma par rītdienu. Dzeltēnajās pureņu ziedlapās ar rasas lāsēm apvītas mierīgi dus domas par sev kaut ko svarīgu, mūžam neaizmirstamu un svētu. Tā ir doma par mīlestību. Ar vizbulītēm kopā uzzied prieks, laime un vēlme vienmēr pēc kaut kā tiekties. Bet vistālākajā meža nostūrī uz satrūdējušiem koku stumbriem mājō kroplās piepes, kas sevī ir ieaudušas domas, kuras manā prātā ielaužas kopā ar dūsmām, niknumu un neapmierinātību.

Arī laiks manā domu mežā mēdz mainīties. Reizēm spīd saule, līst lietus, pūš silti vēji, bet reizēm stindzinošu vienaldzību atnes apmākušās debesis. Laika apstākļus šeit diktē mans garastāvoklis.

Klejojot pa mežu man vislabāk patīk saulrietā, tad visas domas pretī atmirdz ar īpašu gaismu. Tad var atrast jaunas, vēl neiepazītas domas. Liekas, ka kāds nezināms spēks būtu šeit tās iedēstījis.

Manuprāt, domai piemīt milzīgs spēks, kas spēj uznest un noturēt mūs mērķu un panākumu virsotnēs vai arī nogremdēt dziļā, smacējošā bezdibēnī. Tāpēc ir jāveido katram savs domu mežs, kur doties atgūt iekšējo mieru un jaunu spēku, iedvesmu darbam. Par to, cik mežs ir bagāts vai nabags, esam atbildīgs mēs katrs pats. Tikai jāatceras, ka cauri retam koku pudurim vējš var aiznest sev līdzī visu. Tikai biezi un lunkani koku zari spēj aizturēt nepielūdzamos likteņu vējus.

Evita Rusova (10.klase)

Patiesš gandarījums

Zied ievas un pienešas, dejo pirmie taureņi, un viņiem līdzī domās dejojām mēs – Jaunpiebalgas kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis (Ilva, Ilvija, Ilze, Ināra, Ilze, Inese, Gunta, Judīte, Inita, Zane) un mūsu vadītāja Māra Viksna. Cēsu rajona vokālo ansambļu skatē iegūts Pirmās pakāpes diploms. Prieks par pavasari, par labiem vārdiem, kurus dzirdējām sev adresētus skatē, par pārējiem dziedātājiem, kuri, tāpat kā mēs, dzied vispirms jau paši savam un tikai tad citu priekam, prieks par Ainu Božu un viņas dzīvesziņu, par darbīgajiem taurenīšiem un viņu uzņemto filmu, un, protams, vislielākais prieks par mums pašām, ka nu jau divus gadus esam kolektīvā ar kopīgām jaunām tradīcijām, ka dziedājam no sirds un mūs sadzirdēja un novērtēja.

“Kas var mani aizdziedāt...” dziedājām a capella. Lai tautas dziesmas viedie vārdi piepildās arī turpmāk!

Z.Althabere

Komponista Emīla Dārziņa konkursa prēmija pēdējo gadu

20. aprīļa rīts bija dzestrs, arī saulīte savu vaigu neparādīja. Laikam skuma līdzī mūzikas skolas prieku galotnēm, kuras aizšūpoja mazo mūzikas skolu konkursa par E.Dārziņa prēmiju pēdējos akordus.

Pieteikušos dalībnieku skaits – 40. Šogad tie bija čellisti un vijolnieki no Jaunpiebalgas, Dzērbenes, Cēsaines, Līgatnes, Babītes, Baldones, Ķekavas, Iecavas, Skrīveru, Vecumnieku, Inčukalna, Krimuldas, Strenču, Mālpils, Baltinavas, Viļakas, Engures, Nīgrandes mūzikas skolas. Ģeogrāfiskais

aptvērumš plašs. Tātad – mūsu skolas rīkotais konkurss bija populārs. Šogad tālākie braucēji izbaudīja naktsmītnes kādā no klasēm.

Mūsu skolas 6. vijoles klases audzēkne Liene Bleive saņēma atzinību par veiksmīgu sniegumu konkursā.

Visu mūsu skolas skolotāju vārdā saku sirsnīgu paldies direktorei Sarmai par pašai aizliedzīgu, sevi netaupošu attieksmi visos konkursos, jo visu specialitāšu bērni ir piedalījušies, pedagogi viņus gatavojuši, un tomēr – direktore izbaudījusi organizēšanas un norises galveno smagumu. Mēs apzināties, ka dažkārt objektīvu apstākļu dēļ mūsu atbalsta plecs nav bijis pietiekoši stiprs.

Vislielākais paldies konkursa ģenerālsponsoram SIA „Piebalgas alus”, jo, pateicoties šo cilvēku atsaucībai, konkursa ideju varējām īstenot! Ģenerālsponsorā pārstāve Ināra Dūklava ir atradusi laiku būt žūrijā visus šos gadus kā neatkarīgā pārstāve. Viņa ar gandarījumu atzina, ka pašas vērtējums ir ļoti līdzīgs profesionālās žūrijas spriedumam.

Paldies sakām ziedu veikalam „Sava puķe”! Ar māmiņu radošo izdomu katrā konkursā mūs pašus un viesus ir priecējuši dažādi floristikas brīnumi. Paldies „Rankas pienam” par kārumiem! Paldies Jaunpiebalgas mēbeļniekiem! Dažā labā Kurzemes, Latgales un Vidzemes mājā sēž uz Jūsu darinātiem ķeblišiem, soliņiem un krēsliem. Tādas fantastiskas balvas nekur neviens nav saņēmis.

Konkursa dalībnieki izteica nožēlu, ka šis jaukais pasākuma cikls noslēdzies. Taču ir pagājuši 10 gadi, kopš tas izskanēja pirmo reizi. Negribas, lai mūsu darbā ienāk rutīna un vienveidība. Tāpēc domāsim par jaunām darba formām un iespējām nākotnē. Varbūt ierosinājumi arī Tev? Gaidīsim!

Skolotāja Māra Viksna

Izlaidums mākslas skolā

20. maijā Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas profesionālās ievirzes izglītības programmas „Vizuāli plastiskā māksla” izlaidums. 9 audzēkņi aizstāvēja diplomdarbus.

Vispirms, „Latvijas himnai” skanot, tika pacelts Latvijas Valsts karogs pie Mākslas skolas. Programmas vadītāja Sandra Strēle teica ievadvārdus, un skolēni iestādīja pirmo koku (skujeni) skolas apkārtnē.

Tad pārcēlāmies uz pagasta padomes telpām, kur skolēni aizstāvēja savus diplomdarbus.

Ieva Misiņa aizstāvēja diplomdarbu, kura nosaukums „Taureņi vējā”. Darbs bija izvietots pagasta padomes vestibulā kāpnēs starp pirmo un otro stāvu. No materiāliem Ieva

izvēlējusies līmplēvi, stiklu, pārnesamo līmplēvi. Ieva Misiņa diplomdarba prezentācijā teica: „Tieši šos materiālus izvēlējos, jo ar tiem var panākt spilgtas krāsas un izteiktas, konkrētas formas efektu. Taureņi ir gaišuma un brīvības simbols. Mans mērķis bija parādīt taureni kustībā.” Šķiet, ka Ievai tas izdevies. Taureņi dod skatītājam gaišuma sajūtu, rada prieku. Diplomdarba vadītāja – **Zanda Liedskalniņa**.

Rasa Ontužāne diplomdarbā par tēmu „Pavasaris” centusies apvienot gan savas zināšanas un prasmes, gan mīlestību ar klasiskās glezniecības un autortehnikas paņēmieniem. Zīmējums, krāsa, forma, līnija, faktūra apvienojas Rasas darbā. Aizstāvot Rasa Ontužāne saka: „Mans diplomdarbs dalās 3 daļās:

1. daļa – lielformāta darbs, kuru izstrādāju jau pagājušajā gadā. Šogad tikai mazliet to akcentēju. Ieskatoties šajā darbā, ir redzams, ka koki sasniedz sauli. Manuprāt, tā ir arī reālajā dzīvē – koks ir kā saikne starp debesīm un zemi;

2. daļa – triptihs „Pavasaris”. Triptihs tāpēc, ka darbs sastāv no trīs neatkarīgām daļām. Izmantoti dzeltenie toņi, kas vieno visas trīs daļas.

3. daļa – darbu reprodukcijas. Katrs no šiem dažādiem fragmentiem pastāv kā patstāvīga kompozīcija.

Par izmantotajiem materiāliem: izmantotas krāsas – guaša un tempera, līme, dabīgās un mākslīgās ādas. Dažādiem akcentiem pielietoju arī kontūrkrāsas.” Rasa saka arī paldies saviem vecākiem, kas devuši iespēju dzīvot laukos. Tā, vērojot dabu, arī radušās idejas par ziediem, kokiem, putniem.

Diplomdarba vadītāja – **Sandra Strēle**.

Laura Bārdiņa diplomdarbam izvēlējusies tēmu „Nakts”. Naktī Laura redz visu noslēpumaino un skaisto. Laura, aiz-

stāvot diplomdarbu, uzrunā klausītājus ar Imanta Kalniņa vārdiem „Māksla – tie ir mūsu dzīves puķu dārzi.” Viņa turpina: „Gleznošana ir mans fantāzijas lidojums, kas apstājas, lai atpūstos uz papīra un lai vēlāk atkal paceltos domās un asociācijās. Fantāziju pastiprina krāsa, forma, zīmējums un faktūra. Visu apvienojot, darbs iegūst savu „Es”.

Diplomdarbā izmantoju guaša krāsas, līmi, laku, dabīgās un mākslīgās ādas, kā arī Guntas Micānes un Imanta Ziedoņa dzeju. „Nakts”. Kāpēc tieši – „Nakts”? Nakts ir skaista un noslēpumaina, neizpētīta... Nakts ir laiks, kad cilvēks var padomāt. Tas ir laiks arī sapņu izsapņošanai. Manā darbā ir trīs galvenie tēli: mēness, putni un koks.” Piebildīšu tikai, ka Laura bija izvēlējusies ļoti saskanīgu un gaumīgu apģērbu un saplūda vienotā veselumā ar savu izstrādāto diplomdarbu „Nakts”.

Diplomdarba vadītāja – **Sandra Strēle**.

Diplomande **Inga Kalniņa** savos darbos, kas apvienojas vienā veselumā ar caurviju elementu – sauli. Diplomdarba nosaukums „Ar saules sajūtu – mājās”.

Inga Kalniņa: „Saulē ir galvenais enerģijas avots uz Zemes. Saule simbo-

lizē radošu Garu, viņa esamības centru, tā viņam dod dzīvības spēkus, gribu un nepieciešamību sevi īstenot, kā arī nosaka viņa nolūkus. Saule cilvēkam dod sevi paust unikālā un neatkārtojamā veidā.” Un Inga neatkārtojamā veidā gleznojuši sauli. Sauli – no fotogrāfijām. Piecas gleznas, kurām materiāls ir guaša un kartons. Bet mūsu, priekšā paveras gan sarkanā, gan zaļgani dzeltenbaltā saule... To nevar aprakstīt. Gleznas jāredz. Arī Ingas vārdos teiktais vēl nepasaka visu:

„Turēt sirdī sauli...

Saules gaismā lūkoties...

Elpot saules elpu...

Pacelties spārnos

Un laimes sajūtu just-

Neapdedzinoties.”

Diplomdarba vadītāja – **Sandra Strēle**.

Zandas Misiņas diplomdarbā jūtams mīļums pret dzimto Piebalgu, vecmāmiņas Mildas Misiņas (1929-2003) dzīvi un latvisko lauku sētu „Lejniekiem”. Grafiskie rakstu zīmējumi, kas ņemti no vecmāmiņas pierakstu burtnīcas „Tautiešam apsolīju raibus cimdus vakarā”. Milimetru papīrs, tušas pildspalvas un apbrīnojama Zandas pacietība. „Savā darbā esmu iztikusi bez lieliem formātiem un spilgtām krāsām, bet esmu

ielikusi darbā savu sirdi un vispersonīgākās sajūtas. Mans darbs ir cieņas un mīlestības apliecinājums cilvēkam. Cilvēkam ar lielo burtu. Manai vecaimamai," aizstāvot darbu, saka Zanda Misiņa. Un Zandai pārskatot, apkopojot un kopā liekot vecmāmiņas rakstu zīmes, radušās asociācijas dzejā.

Būšu tavs ceļinieks
Klusu
Pavisam klusu...

Durvis
pieklusis satvēriens
zemes roka pie koka
guļ viegla siltuma satikšanās

atvēries planētas centrs
manas sirds bezdibenis
ar nemanāmu sniegu un mūžīgi asinīm tavām

ar acīm pie kājām stingst ienākšana
esi mans nesaprastais viesis
pelēkā rudzulauka namā

lūdzu, ienāciet
tikai piesardzību mazliet pieturiet
varbūt saimnieku saminiet

Starp lappusēm iespiežu
Satikšanās dienu.
Ieberu apjukuma smaržu.
Aizsienu.
Kaltēti mīlestības ziedi.

kamenes šogad nelidos,
man tā liekas.
viņas par pienēm plauks,
lai varu redzēt tuvāk lidošanu.

es domāju rindās
un kolonnās.
Mugurā paceļas
krustu vārdi.
Atmini šo
pārlēcieni.

Es tevi nedzirdu,
Es tikai redzu baltas purenes
Gar soļu izskalotu taku.

Reiz viss, kas acīs klusēts,
Baltā lapā atklāsies.
Bez vārdiem.
Vien ar apsolījumu par
Turpinājumu kur citur.

Diplomdarba vadītāja – **Sandra Strēle**.

Kristīni Guņko interesē lietas, kas ienes telpā ko jaunu, kas telpu padara interesantāku. Aizkaru dizaina salonā strādājot, Kristīne izvēlējās diplomdarbā izveidot bukletu – „L-DEKO”- loga dekoratīvais elements. Katrs cilvēks, ieejot telpā, ievēro aizkarus. Kristīne Guņko, aizstāvot diplomdarbu, saka: ”Pirms noformē logu, vērā jāņem loga forma, lielums un tā funkcija. Izteiksmīga arhitektoniska forma pieprasa tikpat māksliniecisku risinājumu romiešu žalūzijām, markīzēm, vienkārši brīvi krītošiem aizkariem... Dažādu audumu kombinācijas palīdz interjeram piešķirt dekoratīvus efektus un dažkārt pat radikālākus risinājumus. Telpa bez auduma izmantošanas faktiski nav iedomājama – kāda gan būtu istaba bez aizkariem, gultas pārvalkiem. Tas pats, kas rudenīgi dzidrās debesis bez krāsainām koku lapām.

Audumi, ko izmanto visam mājoklim, piešķir konkrētu rakstu. Atlasi un mežģīnes rada sentimentālas noskaņas un raisa emocijas. Velvets un samts dod siltumu un mājīgumu.”

Kristīne jau savu pieredzi sniedz citiem, jo strādā Rīgā „Aizkaru paradīzē”.

Diplomdarba vadītāja – **Sandra Strēle**.

Evas Matīsas diplomdarbs „Krāsas un emocijas”. Sarkana, dzeltena, oranža mijas daudzkrāsainībā uz apgleznotā zīda, attēlojot visas četras dabas stihijas – zemi, ūdeni, gaisu, uguni. „Katrs otas vēziens audumā ietriepa vienu zelta pavedienu no manas dvēseles un emociju pasaules. Pirmais motīvs, ko vēlējās iekļaut, bija kailas sievietes ķermenis uz jūras fona. Tad prātā nāca jauna doma un jauna iedvesma. (...) Manā kompozīcijā ir daudz līniju – pārtrauktas, biezas un nepārtrauktas, ar lokiem. Pārtrauktās līnijas simbolizē dzīves nevienādo dabu un jūtu dažādo esamību. Nepārtrauktās līnijas nozīmē dzīves galvenās un vienmēr esošās fiziskās un garīgās lietas. Līnijas ar lokiem rāda, ka dzīvē ir gan kāpumi, gan kritumi, gan neredzami pagriezieni, kas mums sniedz vēl nezināmas un jaunas ziņas. Mums jābūt stipriem, lai pieņemtu dzīves piedāvātos pagriezienus un tajos nepazaudētu paši sevi.”

Diplomdarba vadītāja – **Maija Apsīte**.

Egijas Posses veidots diplomdarbs „Gaisma” pārsteidza ar starojošu daiļumu, ar lielo formātu. Egija darba aizstāvēšanas reizē uzsvēra galveno: „Gaisma aizdzen draudīgo tumsu, kas var radīt bailes. Tā sakārto haosu, kas saistās ar tumsu. Uzsāku savu diplomdarba 1. daļu pirms diviem gadiem, kad iepazinās ar materiāliem par gaismu. Ņemot par pamatu teorētisko darbu, uzsāku darba 2. daļu pie saullēkta planšetes „Uzkrāsim debeszilas skropstas.” Darba materiāli – gvaša, akrils, līme, āda, laka.

Gaisma pieder visiem! Baudiet to!” Darba 3. daļa – saulrieta tēma. Visos darbos svarīga ir krāsa, līnija. Nozīmīga vieta ornamentiem.

Diplomdarba vadītāja – **Sandra Strēle**.

Jānis Rozentāls diplomdarbam izvēlējies tēmu – „Jaunpiebalgas pagasta futbola komandas vizuālais tēls”.

Jāņa vaļasprieks futbols. Tāpēc diplomdarba tēma izvēlēta ātri. Tomēr vienojošs elements bija jāmeklē. To Jānis mēģinājis vairākas dienas ar datorprogrammu „Corel Draw”, līdz beidzot nonācis pie vienotas logo zīmes, lai to varētu izmantot gan uz T-veida krekla, cepurītēm, uzvaras kausa, krūzītēm, rakstāmajiem... Šo uzskaitījumu varētu turpināt. Lai būtu logo redzamā veidā, Jānim bija jāsameklē firma, kas visu izpilda. Viss pamazām notika uz labu. Un Jānis saka: „Man ir prieks un gandarījums par paveikto, jo redzu reālu iznākumu. Labākais ir tas, ka tagad varēšu skriet pa futbola laukumu ar paša izauklētu un izlolotu T-kreklu. Varēšu bez bēdas krist, smērēt, aiz prieka par uzvaru vārtīties un klusu palūgt:...” „Lūdzu, mammu, izmazgā!”

Diplomdarba vadītāja – **Zanda Liedskalniņa**.

Pēc diplomdarbu aizstāvēšanas sākās svinības. Diplomu izsniegšana, pateicības ziedi skolotājiem, vecākiem. Jaunpiebalgas vidusskolas direktore Ulla Logina atgādināja, ka visa sākums bija 1993. gadā. Un tikai pēc vairākiem nostrādātiem

gadiem skolotājai Sandrai Strēlei piepulcējas palīgi – skolotājas Zanda Liedskalniņa, Maija Apsīte, Talita Rozenblate. Viss sākās ar mākslas pulciņu. Daudzi atceras, ka skolotāja Sandra strādāja blakus lielajai skolai vecajā mājā pie akmens laukuma. Pagasta padomes priekšsēdētāja Laimja Šāvēja atbalstu saņemot, pamazām viss mainās un top...

Un pirmais izlaidums profesionālās ievirzes izglītības programmā. Skolotāja Sandra atceras, ka ceļš, lai dabūtu apstiprinājumu programmai, nebija nekāds vieglais. Tikai neatlaidīgi, vairākkārt virinot vajadzīgās durvis, tika panākts pozitīvs risinājums. Un vēl mūzikas skolas piekrišana – „ņem savā paspārnē” arī mākslas skolu... Bet nu jau tiek lemts par mākslas skolas vārdu... Ieminos, ka senāk skolas tika nosauktas pirmo skolotāju vārdos. Gaisā virmo nosaukumi – Sandras skola, Strēļu skola, mākslinieka Kārļa Miesnieka skola, Gaismas skola... Lai arī kādu nosaukumu apstiprinās, mākslas skolai savā vieta Jaunpiebalgā. Jauna vēstures lappuse atvērta. Krāsas, gaisma, emocijas tās sabiedrotie. Un ne tikai. Arī cilvēki...

Materiālu apkopoja **Vēsma Johansone**

Pēdējais zvans izskanējis! Apņēmība un veiksmē tika vēlēta gan 12. klasei, gan abām devītajām. Vēlam – *lai Jūsu dzīves ceļos līdzī neietu vienaldzība. Bet gan smeļoties, raudot, klusējot un varbūt pat sajaucot laikus – rītu ar vakaru. Lai ziedošās pienenes neveras ciet! Lai domas liek vasarai starot! Un, ja kas sāp, Tad proti to vējiem nestāstīt, vētrā neizkliegt, Bet tad – Lai spēku dod asais un dzeloņainais spīts! „Es varu!”*

Plašāku sveicienu bija sagatavojusi 8.b klase: „Nu, lūk, kā pavasara ziedu pušķis šodien mūsu priekšā šie skolēni ir uzplaukuši. Katrs savādāks! Kāds atvēries jau sen, kā pirmie sniegi pazuduši, cits uzdziedēt var tikai siltumā, bet dažī, no salnām baidoties, vēl neuzdrošinās mums atklāties...”

Viens košs jau atnācis un nepārsteidz, otrs pēkšņi parāda, cik krāsu īstenībā viņā, cits vēl ir pumpurā un savu skaistumu sev līdzī aiznesīs!

Tam visam, ar ko esat bagāti, jums šodien gribam līdzī iedot pavasara ziedu svaigumu un smaržu, dažādību krāsās, spēju pieņemt to, kas pašu spēkiem maināms nav, drosmī uzplaukt arī negaisā, stipru drauga plecu vienmēr līdzās, mīlestību sev, vistuvākajiem un lai vēl pāri paliek pasaulei!”

Apsveikumu 12. klase saņēma arī no 1.klasītes. Mazā Anna Gajevika spēlēja vijoli, bet pārējās kamenītes centās uzmuntrināt „lielos” bērņus. Abas devītās klases pēdējā zvana dienā sveica abas astotās... Bet asprātīgas rīmes divpadsmitie bija sagatavojuši skolotājiem un skolas darbiniekiem. Devītie

savukārt solīja neaizmirst skolu, tā visu apvīja ar svinīgu un svētu solījumu.

Un pavasarīgie ziedi, ziedi... Skolēņiem no skolēņiem un skolotājiem no skolēņiem...

Skolas direktore Ulla Logina vēlēja veiksmi visiem eksāmenu laikā, kā arī pasniedza veltes par veiksmēm mācību gada garumā. Naudas balvas saņēma – **Liene Šakina, Rasa Ontužāne, Jānis Podiņš, Baiba Podiņa, Egīta Spirģe, Elīna Poste, Katrīna Ahmetova, Zelta Althabere, Dana Timofejeva, Evita Rusova, Agīta Radziņa, Natālija Jankovska, Alise Ozola, Amanda Azace, Amanda Zariņa, Alise Smilga, Gunta Vīneta Lēģere, Kristiāna Terēze Spirģe.**

Prieku paspilgtināja saulainais laiks!

V. Johansone

Koncerts

2007.gada 12. maijā Jaunpiebalgas kultūras namā viesojās „Vidzemes kamerorķestris” diriģenta Andra Veismaņa vadībā. Jaunpiebalgas mūzikas skolas audzēkņiem tika dota vienreizēja iespēja uzstāties kopā ar māksliniekiem. Mākslinieku vidū skolotāja Māra Vīksna. Koncertā no skolēniem uzstājās – Zane Alksnīte (klavieres), Sandra Briede (flauta), Matīss Elksnis (fāgots), Liene Bleive (vijole), Emīls Rusovs (trompete). Uzstājās arī mūzikas skolas absolvents, nu jau Rīgas Jēkaba Mediņa mūzikas vidusskolas 4. kursa audzēknis Kristaps Upmalis (klarnete). Skaista atkalredzēšanās mūzikā Piebalgā. Un Kristapam noteikti atbildība lielāka, - klausās savējie. Noslēgumā – Emīla Dārziņa „Melanholiskais valsis”. Aplausi liecināja par to, ka patīk, jo pieprasīja skaņdarbu atkārtot. Jaunpiebalgas mākslinieku rokās klasesbiedru, kaimiņu un draugu ziedi. Stundu neilgais koncerts varbūt atgādināja, vēlreiz apliecināja, ka uzcītība, augstā atbildības izjūta, lielās darba spējas un brīnišķīgais talants ļauj arī šādai sadarbībai veidoties ļoti veiksmīgi.

Pieceļos un, ejot no zāles, dzirdu: „Skaisti! Tajā Veismanī (domāts virtuozais kamerorķestra dvēsele – diriģents Andris Veismanis) esmu samīlējusies!” Atskatos, – kāda skolotāja. Bet vēl vairāk brīnos par savu kolēģi – skolotāju Māru. Izvilināt no vijoles brīnišķīgas skaņas...Pagūt mūzikas skolā, vidusskolā, kamerorķestrī, sieviešu ansambļi un korī...Bet tas jau būs cits stāsts. Par skolotāju Māru.

V. Johansone

Reģiona skolu diena 2007

Par tradicionālu un jau gaidītu Jaunpiebalgas vidusskolā kļuvis pasākums – reģiona skolu diena. Šogad 20.aprīlī četru skolu piecas komandas bija gatavas sadarbībai un individuālo spēku parādīšanai. Ļoti priecājāmies par to, ka jau atkārtoti mūs atbalsta Gulbenes rajona Rēveļu pamatskola un Druvienas pamatskola, Cēsu rajona Drustu pamatskola un pašu mājinieku divas komandas. Šogad sevi parādīt brauca 5.-7.klašu skolēni.

Darbošanās notika vairākās jomās: katra komanda pa sastādīto maršrutu apmeklēja matemātikas darbnīcu, valodu darbnīcu, mākslas darbnīcu, dabas zinību darbnīcu un sociālo zinību darbnīcu. Pēc tam visām komandām bija iespēja vērot jaunās interaktīvās klases prezentāciju un pašiem izmēģināt jauno tāfeli.

Dienas otrajā pusē skolēnu gaidītās sporta aktivitātes. Sporta zāles plašumi un iespēja piedalīties stafetēs atgriezta dzīvesprieku sacensību dalībniekos.

Pēc pusdienas apbalvošanā diplomus un balvas saņēma gan komandas, gan labākie individuālo rezultātu ieguvēji.

Komandu vērtējumā 1. vietu ieguva Jaunpiebalgas 1.komanda ar 544 punktiem, 2. vietu Drustu pamatskolas koman-

da ar 440 punktiem un 3. vietu Jaunpiebalgas vidusskolas 2.komanda ar 435 punktiem.

Labākos individuālos snieгumus mums parādīja: 5.klašu grupā Sigita Razminoviča (75 punkti) no Jaunpiebalgas, Madara Zēbolde (69 punkti) no Drustiem un Lelde Putniņa (62 punkti) no Jaunpiebalgas; 6.klašu grupā : Lauma Makare (126 punkti) no Jaunpiebalgas, Aiga Āboliņa (100 punkti) no Drustiem un Atis Grīnbergs (89,5 punkti) no Jaunpiebalgas; 7.klašu grupā : Sabīne Rubene (117,5 punkti) no Jaunpiebalgas, Matīss Elksnis (98 punkti) no Jaunpiebalgas, Armands Dzenža (84,5 punkti) no Jaunpiebalgas vidusskolas.

Atsauksmēs un ierosinājumos atbraukušie mums rakstīja: „Pie jums bija sirsnīga uzņemšana un attieksme visu tikšanās laiku. Perfekts laika sadalījums darbnīcās. Gribētos intensīvākas sporta spēles. Ļoti patika jaunā interaktīvā klase. Visinteresantākā bija mākslas darbnīca. Gribētos mazāk rakstu darbu, vairāk darbošanos!”

Tas nu tagad ir mūsu uzdevums – nākošo reģiona dienu veidot masveidīgāku, sportiskāku, prasmes un zināšanas pārbaudīt ar intensīvākām metodēm. Vienmēr var labāk! Strādāsim!

Rudīte Jaksta,

Matemātikas metodiskās apvienības vadītāja

Pasaku valstībā

22. maijā, bet varētu sākt... Reiz kādā brīnišķīgā maija dienā mēs tikām ielūgti ciemos pie izcilā pasaku meistara Kārļa Skalbes, proti, viņa mājās “Saulrietos”. Kāpēc? Uz literāro pasaku konkursa noslēguma pasākumu. Šoreiz skolēni tika aicināti rakstīt pasakas ar nosaukumu “Laimes mātes dāvana”. Konkursā varēja piedalīties visi 5.-8.klašu skolēni. Arī mēs – Kristīne Seržāne (5.kl.), Kristiāna Skoboļeva (5.kl.), Andra Pētersone (5.kl.), Viktorija Postolati (5.kl.), Elīna Seržāne (6.b kl.), Agnese Smilga (6.b kl.) un Ivo Mačs (6.b kl.) rakstījām pasakas, un rezultātā – ielūgums.

Pasākums “Saulrietos” izvērtās interesantā pasaku pēcpusdienā. Vairāk nekā 70 bērnu no visa Cēsu rajona bija piedalījušies šajā pasaku konkursā. Klausījāmies skolēnu rakstītās pasakas, skatījāmies atsevišķu darbu dramatizējumus, bet lielākais pārsteigums, ko bija sagādājuši pasākuma organizētāji, bija dzejnieks Uldis Auseklis, kas mūs iepazīstināja ar savu dzīvi un darbiem. Pārsteidzoši emocionāli bija autora

no galvas skandētie dzejoļi, īpaši visus uzrunāja dzejolis par Bērzkrogu, kas visus sagaida ar bērzu sulām...

Protams, neizpalika arī labāko darbu apbalvošana. Kā veicās mums?! Lielāko gandarījumu guva Viktorija Postolati, jo viņas pasaka saņēma atzinības balvu, savukārt Kristiānas Skoboļevas pasaka par pelīti Džūliju bija tā iepatikusies vecpiebaldzēniem, ka skolēni to bija iestudējuši.

“ un Latvija tevī
no Vidzemes nāk
sirids uz mūžu apmetusies tur,” - dzejnieks Uldis Auseklis reizē ar autogrāfu man ierakstīja savā dzeju grāmatiņā “tepat ir viss”.

Nezinu, vai sirids un uz mūžu, bet vienu gan esmu sapratusi, – tā kā pasakas mīl un bērni raksta Piebalgā, tā nav nekur!

Pasakainu vasaru jums un mums visiem!

Zane Althabere

Skolas ziņas

Matemātikas konkurss Cēsu rajonā, sk. I. Bērziņa,

R. Jaksta

Justs Viķelis – 5. kl.
Jānis Podiņš – 6.a kl.-1. vieta
Daumants Lūsa – 8.a kl.
Matīss Elksnis – 7.b kl.
Sintija Posse -7.b kl.

Konkurss sociālajās zinībās „Dzīvot veselīgi ir izdevīgāk, nekā...”

Diploms par ritmiskāko komandu

Komandas dalībnieki:
Matīss Elksnis – 7.b kl.
Daumants Lūsa – 8.a kl.
Zelda Althabere – 8. b kl.
Krišs Spalviņš - 8.b kl.
Rasa Ontužāne – 9.a kl.
Iveta Zaķe – 9.b kl.

sk. D. Rubene, V. Johansone

Matemātikas konkurss "Virpulis 2007" Vecpiebalgā

sk. I. Bērziņa, R. Jaksta

Komandas dalībnieki:

Elvis Elksnis – 5. kl. – 1. vieta
Edijs Jakobijš – 5. kl. – 1. vieta
Jānis Podiņš – 6.a kl.- 1. vieta
Aivis Sietiņš – 6.b kl.- 1. vieta

Pārējo komandu dalībnieki:

Viesturs Eglītis – 5. kl.
Līna Kurzemniece – 5. kl.
Kristīne Seržāne – 5. kl.
Justs Viķelis – 5. kl.
Rūdolfs Kalniņš – 6.b kl.
Dana Timofejeva – 6.b kl.
Elīna Seržāne – 6.b kl.
Agnese Smilga – 6.b kl.

Futbols meitenēm Cēsu rajonā – 1. vieta, sk. S. Vlodare

Sintija Posse -7.b kl.
Lāsma Alksnīte – 7.b kl.
Kristīne Kustova – 7.b kl.
Alise Apsīte – 7.b kl.
Agnese Vietniece -7.b kl.
Natālija Jankovska – 7.b kl.
Krista Krūmiņa – 7.b kl.

Futbols zēniem Cēsu rajonā, sk. S. Vlodare

Jūlijs Morozs – 5. kl.
Oskars Gusts – 5. kl.
Elvis Elksnis -5.kl.

Futbols zēniem Cēsu rajonā – 3. vieta – sk. S.Vlodare,

V.Skrebelis

Viesturs Eglītis -5. kl.
Atis Grīnbergs – 6.a kl.
Rolands Jurkevičs – 6.a kl.
Guntars Bērziņš – 7.a kl.
Reinis Brasavs – 7.a kl.
Kristaps Pīcs – 7.a kl.
Matīss Elksnis – 7.b kl.

28.04.2007. Valsts skolēnu zinātniski pētniecisko darbu konference Rīgā

Elīna Poste – 12. kl. – filozofijas sekcija (atzinība) – sk. Arnis Ratiņš

28.04.2007. Deju kolektīvu skate Cēsu rajonā sk. L.Skutāne, D. Alksnīte

5.- 6. kl.– 2. vieta
7.- 9. kl. – 2. vieta

Ziņas apkopoja **Arnīs Ratiņš**

SPORTA ZIŅAS

5. maijā jaunpiebaldzēni piedzīvoja īstas ugunskrīstības. „Vecpiebalgas kauss” volejbolā veterāniem, kurā mūsējiem neveicās 6 komandu vidū. Piedalījās spēlētāji no Madonas, Daugavpils, Litenes, Vecpiebalgas, Lizuma. Neskatoties uz zaudējuma rūgtumu, vīri apņēmības pilni pārrunāja, ka jāturpina treniņus.

„Ne jau visām komandām tā bija godīga cīņa. Nav vajadzīga liela māksla, lai paņemtu labākos spēlētājos no citām komandām. Piebaldzēni spēlēja paši. Tie, kuri dažas reizes nedēļā nāca uz sporta zāli, domājot vairāk par izklaidi un sportiskā gara uzlabošanu sevī,” tā rezumē skolotājs Vitālijs Skrebelis.

mandām. Piebaldzēni spēlēja paši. Tie, kuri dažas reizes nedēļā nāca uz sporta zāli, domājot vairāk par izklaidi un sportiskā gara uzlabošanu sevī,” tā rezumē skolotājs Vitālijs Skrebelis.

12. maijā

Jaunpiebalgas vidusskolā notika

individuālo balvu izcīņas sacensības Vasaras pneimatikas biatlonā. Sacensībās piedalījās dalībnieki no Cēsu, Rīgas, Aizkraukles rajona un Jaunpiebalgas. Sacensības notika trijās vecuma grupās: 1. grupā – dzimuši 1994.gadā un jaunāki, 2. grupā – 1992.-1993.gadā dzimušie, 3. grupā – 1990.-1991. gadā dzimušie. Sacensību programmā attiecīgi 2 km, 3 km, 4 km ar divām šaušanām pa apaļajiem krītošiem mērķiem. 1. grupā :

1. vietu izcīnīja Andris Matīss Asma no Jāpmuižas, 2. vieta – Rolands Jurkevičam (Jaunpiebalga), 3. vieta – Elvim Matīsam (Jaunpiebalga). 2. grupā: 1. vietu izcīnīja Jānis Braža no Cēsu rajona, 2. vieta – Daumantam Lūsam (Jaunpiebalga), 3. vieta – Kristapam Gavlovičam (Jaunpiebalga). 3. grupā: 1. vietu izcīnīja Jānis Zvaigznītis no Cēsu rajona, 2. vieta – Mārtiņam Smilginam (Jaunpiebalga), 3. vieta – Jānim Bendikam no Cēsu rajona.

Sporta ziņas sniedza **Vitālijs Skrebelis**

APRĪLIS MŪZIKAS SKOLĀ

01.04. Zane Alksnīte – 7. klavieru klase, piedalījās klavierpēles valsts konkursa III kārtā Rīgā, ped. Ina Iljučonoka.

14.04. Evita Kamene un Sabīne Blūma – 2. klavieru klase, piedalījās I J. Graubiņa mazo pianistu konkursā Līvānos, ped. Ina Iljučonoka un Egita Vanaga.

20.04. Sandra Briede – 5. flautas klase, piedalījās VIII starptautiskajā K. Štrāla konkursā „Jaunais flautists” un ieguva 3. vietu, ped. Sanita Šuriņa, koncertmeistare Inga Eihentāle.

20.04. Liene Bleive – 6. vijoles klase, piedalījās X Latvijas mazo mūzikas skolu konkursā „Par Emīla Dārziņa prēmiju” Jaunpiebalgā un ieguva atzinību, ped. Māra Vīksna, koncertmeistare Egita Vanaga.

25.04. Liene Bleive -6. vijoles klase, piedalījās Vidzemes mūzikas skolu vijolnieku konkursā Cēsīs, ped. Māra Vīksna, koncertmeistare Egita Vanaga

Mūsu vidū diemžēl sastopami cilvēki, kuriem nav nekā svēta, kuri iet ar savām netīrajām domām un sabradā visu skaisto. Cilvēki, kuri savas mājas „netīro veļu” izrāda vai katram garāmgājējam. Un ne tikai savu, bet gatavi nozāķāt jebkuru, kas nepatīk. Viņiem skauž, ja otram iet labāk, līdz ar to tiek inscinēti kašķi, lai tādā veidā pazemotu, aizvainotu un iemītu dubļos.

Šoreiz raksts ir par konkrētu sievieti – divu bērnu māti. Vārdu neminēšu, jo daudzi tāpat atpazīs, izlasot šo rakstu. Sievietē mājā neizsakāms ļaunums, vulgaritāte, cinisms. Viņa pastāvīgi ir ar kaut ko neapmierināta. Ļaunumu izgāž uz savu ģimeni un apkārtējiem. Šī sieviete ar gandartījumu nozākā jebkuru cilvēku, lai tādā veidā gūtu sev mierinājumu. Esmu lasījusi par tādiem cilvēkiem kā viņa. Šiem cilvēkiem „jūtas” ir svešs jēdziens. Dzīves būtība un mērķis ir sēt ļaunumu. Tādā veidā viņi it kā uzlādējas, uzņem enerģiju.

Šī sieviete nepazīst labestību, žēlsirdību, kur nu vēl rūpes par kādu. Cik viņu pazīstu, neesmu dzirdējusi no viņas neviena laba vārda. Paverot muti, lec ārā vienīgi krupji.

Rakstu tāpēc, ka tas vistiešākajā nozīmē skar manu ģimeni un ne tikai manu. Šai divu bērnu mātei patiešām nav nekā svēta. Gandrīz vai gribas sacīt: ”Mucā augusi, pa spundi barota.” Savu vecmāmiņu bērnu klātbūtnē zākā necenzētiem vārdiem. Žargonā, kādā viņa runā ikdienā, – tā pat dzērāju kompānijā nerunā. Vīram nākas izvēlēties – vai nu sieva vai māte. Kad vecmāmiņa vēlas samīļot mazbērnu, – bērns aizgriežas asarām acīs un nosaka: „Mamma neļauj!” Cik vēl nežēlīgākam jābūt cilvēkam, lai spētu tā rīkoties!

Arī mani bērni, ja pagadās ceļā, tiek apsaukti necenzētiem vārdiem, kaut blakus pašas mazie. Man nākas ar to saskarties ik dienas. Mans mazais bērns iet rītos uz autobusu, viņš iet ar uztraukumu, ar trīcošu sirsniņu, jo uz šo autobusu ved savus bērnus arī viņa. Katru reizi tiek izteiktas kritiskas piezīmes. Man ir četri bērni, un katram nestāvu klāt. Bet kā rīkoties situācijās, kad dzirdi šādas nievas? Kā bērns jūtas, ja viņam tiek raidīts nikns acu skatiens jau pašā rīta agrumā? Bērns palicis nervozāks, grūtāk koncentrēties mācībām.

Kā nosargāt mums savus bērnus no ļaunuma un nežēlības? Kā aizsargāt bērna tiesības?

Nespēju saprast, kā tāds cilvēks, kuram nav nekādas morāles, drīkst strādāt sabiedrībā, kur diendienā apgrozās skolēni – mūsu bērni?!

No vienas puses jau žēl tādu cilvēku, jo viņi neprot saskatīt skaisto, neprot mīlēt, jo nemaz nezina, kas ir mīlestība. Viņi nekad nebūs laimīgi, jo nezina, kas ir Laime...

Un tā viņi staigā apkārt, ļaunuma aizmiglotām acīm... Kaut mums dzīvē nāktos mazāk sastapties ar šādiem cilvēkiem, kuri otra acī skabargu saskata, bet savā – baļķi nepamanīs.

Ar cieņu – **četrus bērnu māmiņa**

Redakcijas piezīme. Vispirms atvainojamies vēstules autorei, ka nevarējām vēstuli publicēt pilnā apjomā.

Labi, ka nepaliekam vienaldzīgi pret savu līdzcilvēku rīcību un publiskojam to. Varbūt, ja ne visu pasauli izmainīt varam, tad kādu kriptatiņu gan...

Redakcija

Zelta Zivtiņas čempionātā

Kaut kur bija dzirdēts burtu un vārdu salikums “ZZ čempionāts”, bija redzēta viņu reklāmas seja – nenopietni svarīgs Ufo, bet, ka mēs kļūsim par šī čempionāta dalībniekiem, neviens pat nedomājām. Labi, varbūt asprātīgi aizpildījām anketu, nofotografējāmies, aizsūtījām... un rezultātā – uzaicinājums piedalīties Vidzemes reģiona pusfinālā, kurš notika jaunajā Cēsu sporta hallē. Tā 10.maijā Jaunpiebalgas vidusskolas 10.klases komanda savos spēkos mērojās ar 10. un 11.klašu skolēniem no visas Vidzemes. Cēsu rajonu bez mums vēl pārstāvēja Nītaures vidusskolas komanda. Pavisam kopā cīnījās 16 komandas dažādos pārbaudījumos – dambretē, erudīcijā, tamborēšanā, futbolā, basketbolā, spēka pārbaudēs, skriešanā, pašiem atrodoties lielā čemodānā u.c. Visu vajadzēja paveikt operatīvi un, protams, rezultatīvi. Mūsu klases un skolas godu aizstāvēja Justīne Kustova, Ieva Lorence, Juta Ludzeniece,

Liene Misiņa, Agita Radziņa, Evita Rusova (komandas kapteine), Liene Šakina, Inuta Žuravļova, Kristiāns Dūte, Māris Heiselis, Mikus Spalviņš, Renārs Tenisons, Jānis Grundāns un Normunds Makars. Žēl, ka mūsu labākais futbolists Kristaps Lāčgalvs sacensību dienā saslima! Bet kā mums veicās? Labi. Lai gan uz Rīgu finālā netikām, tomēr ieguvām sportiskas balvas un galvenais – vienotības un

vienprātības sajūtu, kas tik lielā klasē kā mūsējā nemaz nenāk viegli. Mūs vinnēja Alūksnes ģimnāzijas un Smiltenes ģimnāzijas komandas... Tomēr, kad jautāju, vai nākamgad atkal mēģināsim tikt uz “ZZ čempionātu”, skanēja skaļš “Jā!”. Tātad – bija labi.

Savējiem līdzīgu jūta 10.klases audzinātāja
Z.Althabere

PAR ROKĀM

Salīdziniet rokas ar savu augumu! Vidēji tai jābūt 1/10 no auguma garuma. Piemēram, – sievietes augums 160 cm, plauksta 16cm. Ja tas nav tā, tad jūsu plauksta ir gara vai īsa.

Īsa plauksta. Jūs saista nauda, materiālas un fiziskas intereses. Impulsīvs, nepastāvīgs jūs sekojat savai sirdij. Jūs saista daudz lietas, bet neviena īpaši un dziļi.

Gara plauksta. Vairākumā tāda ir intelektuāļiem, māksliniekiem vai mistiķiem. Gudrs, uzmanīgs, jūs nekad nepaļaujaties uz gadījumu. Tā kā citiem neuzticaties, jūs reti pieņemat kādas neatliekamas problēmas risināšanas lēmumu. Beigu beigās jūs tāpat sasniedzat savu mērķi.

Kāda tā ir – **plata** vai **šaura**? Plata liecina par aktīvu temperamentu. Jūs zināt, ko gribat. Pievēršat uzmanību tam, ka jūsu sirsnīgums reizēm ir brutāls.

Šaura roka vēsta par paša nepārlicinātību. Jūs it kā pēc taustes virzāties pa dzīvi. Jums tāpat grūti pieņemt fizisku varu vai arī izpildīt ilgstošu, smagu darbu.

Rādītāja jeb Jupitera pirksts vai nu komandē, vada vai draud. Tas norāda uz mūsu varu, ambīcijām, mūsu panākumu svarīgumu. Norāda, kādi esam dzīvē un citu acīs.

Vidējais jeb Saturna pirksts liecina par mūsu atbildību, nopietnību, mūsu iekšējo stabilitāti, līdzsvarotību un mūsu principiem.

Vai Saules pirksts saistīts ar Apollonu – gaismas un mākslas dievu. Tas simbolizē jūsu jaunradi, artiskās jūtas, tāpat mūsu iekšējo harmoniju. Tas liecina par mūsu dzīves kvalitāti emociju sfērā, pat mūsu ideāliem.

Mazais pirkstiņš ir Dievu sūtņa Merkura aizsardzībā. Tas ir komunikāciju, apmaiņu un līdzsvara pirksts.

Un visbeidzot lielais jeb Venēras pirksts – rokas saimnieka pirksts. Viņa pētījumi ļauj noteikt mūsu gribu, kā mēs vadām, mūsu dzīves spēku, mūsu potenciālu, paņēmienu, ar kura palīdzību mēs strukturējam savus impulsus.

* Ja jūsu pirksti ir gari, jūs esat pacietīgs, precīzs, prātīgs, apdomīgs ar īpašām spējām analizēt.

* Ja jūsu pirksti ir ļoti gari, jums ir tendence visu izlobīt, apmaldoties detaļās.

* Ja jūsu pirksti ir īsi, tad jums ir globāls skatījums uz lietām, neiedziļinoties detaļās. Jūs labāk sevi parādāt kā impulsīvu, nevis apdomīgu. Jūs darāt, kā jūtat, visu aplūkojat vienā blokā.

* Tievi pirksti pieder intelektuāļiem, garīga darba darītājiem, bieži tālu esošiem no apkārtējās realitātes.

* Ja jūsu pirksti ir mezglaini, tad reti jūs interesēs ārējais. Jums vienmēr būs tieksme izprast būtību.

Palīdz smaržas

Arī ziedu un augu smarža var palīdzēt atgūt veselību.

Rozes aromāts stimulē sirdi un asinsvadus, aizsargā organismu no patogēniem.

Skujkoki ne tikai nomierina nervu sistēmu, bet palīdz plaušām slimniekiem.

Citrona smarža pazemina stresu. Pie galvas sāpēm ne tikai pasmaržot citrona miziņas, bet der pielikt citrona šķēlītes pie deniņiem.

Piparmētru vai ķimeņu smarža dāvā nepieciešamo mieru.

Ķīmenes, ieliktas spilvenā, nodrošina mierīgu miegu.

Lauru lapas var ielikt spilvenā, bet, ja jūtaties iztukšots, samērcējiet ūdenī maisiņu ar lauru lapām un izžāvējiet uz radiatoriem. Drīz jutīsiet mundrumu.

Stresu palīdz noņemt arī jūras un okeāna smaržas. Vannā – jūras sāli un dažus pilienus kampara.

Ēdienu, pirms ēšanas, ieteicams vispirms pasmaržot. Arī tas palīdz noņemt stresu.

Skumjas pārdomas pēc redzētā

Visus mūs interesē attīstība Jaunpiebalgas pagastā, – vietā, kur dzīvojam, strādājam, priecājamies. Runāt par attīstību laukos kopumā ir jau tā ļoti grūti, jo notiek ekonomikas pārstrukturizēšanās, iedzīvotāju slāņošānās. Šie procesi ir ārkārtīgi sarežģīti, veidojas lēni un tiek pavadīti ar lielām sociālām problēmām. Bet, lai būtu attīstība, nepieciešama izglītība dažādos veidos, arī ētikas (morāles), vides aizsardzības u.c. jautājumos. Nav pamata optimismam. Šoreiz sirds pilna, ieraugot mūsu brīvdabas estrādi “Taces”. Atlauzta dēļu grīda, griesti un sienas uz skatuves, neskaitāmās sasisto stikla pudeļu lauskas, kas jau šogad vairākkārt uzlasītas, bet rodas atkal un atkal, izdemolētā skatuves mugurpuse ar pusdegušiem dēļu galiem utt. - tas viss liecina par mūsu piebaldzēnu – kultūrvēsturiskā novada iedzīvotāju - tagadējo kultūras līmeni... Jūs teiksit – šīs problēmas jārisina pagastam, bet viens aktīvs pagastvecis vai iecirkņa inspektors neatrisinās visas problēmas. Katram cilvēkam jābūt ieinteresētam sava pagasta, savas mājas kārtības uzturēšanā. Vai tiešām nekad neko vēl aizvien neredzam, nesaprotam un nezinām, kam ziņot par nekārtībām, ja reiz baidāmies paši aizrādīt un izbeigt šo bezjēdzību?!

Problēmas jāprognozē? Lai tās nebūtu tik sāpīgas, ir jābūt, tā saucamajam, bremzējošam vai stabilizējošam faktoram? Jā, cilvēkam vajadzīgs laiks, lai viņš varētu pārorientēties – domās, savā vērtību skalā, darbos. Dažam tas ir īss, bet daudzi iegrimst pat bezcerībā un lamā visus – visa pasaule ir vainīga, tikai viņš nav vainīgs. Protams, visus nevar pārorientēt, jo motivācijas daudziem nebūs, toties būs alkoholisms

un pesimisms. Bet, ja konkrēts cilvēks pats necenšas risināt savas problēmas, ko var līdzēt pagasts?

Kā celt pagasta pašapziņu un tēlu, ja ir kauns par saviem līdzilvēkiem, kuri šajā Cūkas gadā pat nav pelnījuši komplimentu šā dzīvnieka vārdā?!

P.S. Neceru uz brīnumiem, ka kāds grautiņa dalībnieks lasa mūsu avīzi, bet varbūt tomēr kādas ausis sadzirdēs un kāds tomēr sapratīs...

Zane Althabere

PAZIŅOJUMS

SIA “Piebalgas alus” organizē
Jāņu dienas vaļējā gaišā nefiltrētā alus “Jubilejas”
tirdzniecību pie alus darītavas
Jaunpiebalgā, Gaujas ielā – 2

20. jūnijā no 11.00 līdz 18.00

21. jūnijā no 9.00 līdz 18.00

22. jūnijā no 9.00

līdz pēdējam kausam

Iepildīšana pircēja traukos

Pateicība

Sirsnīgs paldies skolotājiem **Vijai** un **Ilgvaram Leimaniem** par interesanto grāmatu dāvinājumu skolas muzejam. Fonds papildināts ar vairākiem 20. gs. 30. gadu ļoti interesantiem mācību grāmatu izdevumiem, kā arī Augusta Rudīša grāmatu par skolēnu audzināšanu.

Vēsma Johansone

Ir noslēgusies pašdarbības kolektīvu Cēsu rajona skates sezona. Vissirsnīgākais paldies visiem kultūras nama pašdarbības kolektīviem un viņu vadītājiem par ieguldīto darbu un ļoti labiem rezultātiem.

Vidējās paaudzes deju kolektīvs "Piebaldzēni", vadītāja Lāsma Skutāne, koncertmeistare Daira Alksnīte (1. pakāpes diploms).

Jauniešu deju kolektīvs "Piebaldzēni", vadītāja Lāsma Skutāne, koncertmeistare Daira Alksnīte (2. pakāpes diploms).

Jauktais koris, vadītāja Zane Venžega (3. pakāpes diploms)

Sieviešu vokālais ansamblis, vadītāja Māra Viksna (1. pakāpes diploms).

Vēlreiz – sirsnīgs paldies!

Jaunpiebalgas kultūras nama vadītāja – **Pārsla Jansone**

Sludinājums

Visus bērnus, kuriem interesē mūzika, savā pulkā nākamajā mācību gadā aicina **MŪZIKAS SKOLA**.

Mūsu skolā tu vari iemācīties klavieru, vijoles, flautas, klarnetes, trompetes, eifonija un tubas spēli.

Gaidīsim kopā ar vecākiem uz konsultācijām

4. vai 5. jūnijā no plkst. 14. 00 līdz 17. 00

Uzņemšana 6. jūnijā plkst. 17. 00

Paziņojumi

Pārdod garāžu. Cena pēc vienošanās. Zvanīt pa tālruni **4162549**

Vetārste Anna Mackeviča jūsu zvanus gaidīs 9., 10., 23., 24. jūnijā. Tālr. **29409709**

Iepērk visa veida metāllūžņus, (iespējams sagriezt uz vietas) arī akumulatorus. Ir transports. Samaksa tūlītēja. Interesēties pa tālr. **28710908**

Zāgē un skalda malku. Tālr. **28710908**

SIA „Rendoks” ražo un uzstāda kvalitatīvus PVC logus un durvis. Cenas atbilstošas kvalitātei! Ir iespējas izmantot atlaides un citas piedāvātās akcijas! Kur mūs meklēt?

Cēsīs, Raunas iela 15, tālr. **4107231; 6428978**

Cerot uz kopīgu sadarbību, SIA „Rendoks”

Alina Voronecka, mob.t. 26428978 tālr./fakss 64107231

Pārdos jaunas bišu saimes (atdalītos spietus) Krainas, Somu itālietes, Buckfast. Arī vaska šūnas, ziedputekšņus, medu.

Tālr. **4162515**, mob. tālr. **28347491** (Valdis)

Pasākumi

14.06. – plkst. 17.00 – Piemiņas brīdis represētajiem – stacijā pie piemiņas akmens

23.06. – plkst 22.00 – Līgo nakts balle

Apsveikums

It kā vakar vēl biju bērns,

It kā vakar

vēl nevarēju aizsniegt griestu siju.

Šodien –

dzīves apcirkņu bagātība jāpārskata.

60	Viesturs Kīķeris	10.06.1947.	Pura Vieksēles
	Tāivaldis Puķīte	17.06.1947.	Dārza iela 2-5
65	Ilze Brencē	30.06.1942.	Jaunjēci
	Ādolfs Logins	14.06.1942.	Brāļu Kaudzīšu iela 3-13
70	Nelliņa Rubene	11.06.1937.	Emīla Dārziņa iela 28
75	Pēteris Līpācis	01.06.1932.	Birzes Kalns
80	Elda Krastiņa	20.06.1927.	Kalna Ilzēni
92	Leontīna Strauja	08.06.1915.	Gaujas Krasti
94	Alīda Elpere	24.06.1913.	Kalna Paupi

Apsveicam jūnija jubilārus!

Piedāvā

„YFU-Latvija” piedāvā tev un tavai ģimenei fantastisku iespēju kļūt par kāda 15 līdz 18 gadīga apmaiņas studenta vai studentes viesģimeni!

Ja tu vēlies sev jaunu „brāli” vai „māsu”, kā arī uzlabot savas valodas zināšanas, tad droši dod ziņu birojam:

„YFU- Latvija”, Pils laukumā 4, 202. kab., Rīga LV-1050
Tālr. **7212025**

Informāciju vari saņemt mājas lapā www.yfu.lv
vai pa e-pastu: ieva@yfu.apollo.lv

Mana diena atnākusi,
Sāpes, sapņus atņēmusi.
Dzīves laipa pārlūzusi,
Saules gaisma nodzīsusī.

Uz kapu kalniņu aizvadīti

Velta Cimdiņa 57 gadu vecumā,

Jānis Sietiņš 67 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem!

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.) Vēsma Johansone tālr. 4162582 (mājās), 26615072 (mob.),
e-pasts biblio@jvdc.edu.lv Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespiests SIA “Madonas poligrāfists”.